

Smagazine

MÁJ 2015/ 1

AKO
NAPÍSAŤ
KNIHU

ARMINKA A
TAYLORKA
POSKYTLI
ROZHovor

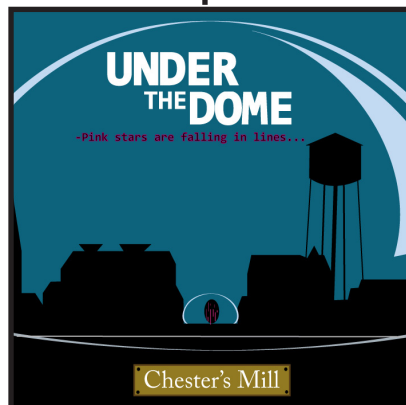
RICHELLE
MEAD

ŠVÁBY

Snow White

OBSAH

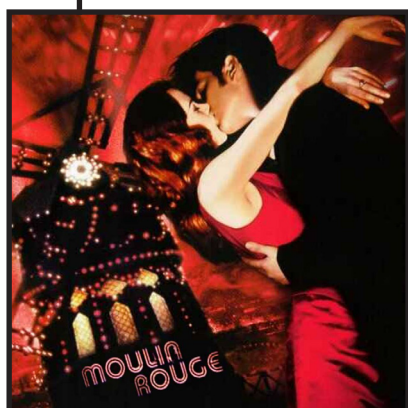
Slovo úvodom	3
Rozhovor s: Arminka	4
Rozhovor s: Taylorka	6
Recenzia	8
Vojna obálok	10
Seriál	19
Kino	22
Kniha/film	25
Odporúčame	28
Autor	33
Knižné novinky	34
Ukážka z knihy	37
Typy a triky	42
Chcete sa pridať	47

6

19

Seriál

Taylorka a jej tajomstvá

4

Arminka a jej tajomstvá

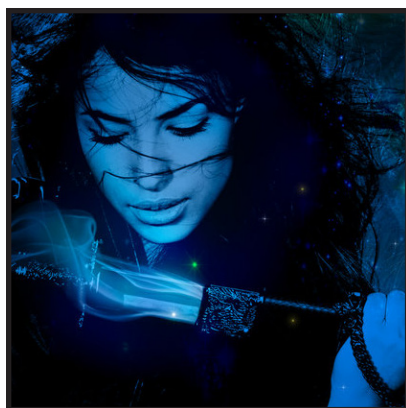
Autor

33

28

Odporúčame

Slovo úvodom

Milí čitatelia a autori!

Tím časopisu OurMagazine Vám prináša opäť prvé číslo, avšak tentoraz už druhého ročníka. Rozbaľujeme spolu ďalších dvanásť čísel, ale ostávame verní starým, dobrým rubrikám. Opäť na Vás čakajú recenzie na knihy i časopisy a nezabudli sme Vám napísať o novinkách na knižnom trhu. Pripravili sme si pre Vás aj prekvapenie v podobe noviniek z pláten kín. Rozpúťali sme aj Vojnu obálok a preskúmali život známej autorky. To všetko a mnoho iného nájdete na stránkach v poradí už trinásteho čísla nášho časopisu!

Tím OurMagazine

Na tomto čísle sa podieľali:

Lili

Ízzie

Carol

Míma

Trisha

Arminka, v skutočnom živote známejšia ako Ludmila, je dvadsaťdva ročná nadaná autorka s neuveriteľným zmyslom pre humor, ktorá sa preslávila najmä spouluautorskou poviedkou Double miracle. Čo o sebe prezradila?

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Jako väčšina jsem začínala na stm.eu, kde jsem měla oblíbené kreativní autorky, které přispívaly na OS a četla jsem jejich povídky. Potom jsem se pokoušela sama napsat příběh založený na vlastní fantazii, dostat ze sebe tu spoušť nápadů, které se mi v hlavě točily jako centrifuga.

PRISPIEVALA SI AJ NA STMÍVANI.EU?

Ano, pod nickem Elisme7 jsem se snažila věnovat jiným postavám, než dokonala omílanému páru E+B. Je to významná etapa mého života, psaní mi tehdy pomohlo ze sebe dostat emoce, které jsem nechtěla ventilovat veřejně. A poznala jsem tam naprosto úžasné lidi, s některými jsem v kontaktu do teď a doufám, že ještě dlouho budu.

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSANIU?

Když jsem chodila na základku, tak jsem se pokoušela psát básničky, které mají děj. Nemám ráda takové to popisování krajiny, které člověku nic nedá a člověk se jen dohaduje, co tím básník chtěl říct.

Na střední jsem začala hodně číst, ale opravdu hodně (knihomol jak vyšitý) a když jsem v noci odložila

knížku, tak jsem nemohla usnout a pořád jsem na to myslela a napadaly mě vlastní příběhy, které jsem sepi-sovala do sešitu na nočním stolku. Takže oficiálně se tom věnuju od střední.

melodie, na které jsem byla tehdy závislá (vlastně pořád jsem :-D) a tak vznikla ženská počestěná verze Arminka.

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

Asi nejvíc mi jdou takové ty romantické sladárny, protože jsem nevyčísitelná romantička. Ale líbí se mi, když to můžu okořenit i něčím zábavným. Poslední dobou jsem se také našla v bojových scénkách, miluju popisování rvaček, dokážu si v hlavě přesně představit jednotlivé pohyby a útoky.

ODKIAE ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPIRÁCIU?

Sny.

Hudba.

Knihy.

Nejvíc asi sny. Každou noc, opravdu každou, se mi něco zdá. Většinou je to ovlivněné tím, co před spaním čtu nebo koukám, takže to má určitý tematický nástin. Ráno si naznačím kostru a je pravda, že mi to vrtá hlavou celý den a jak fantazie pracuje, tak už si v hlavě dokážu sestavit celý příběh, co tomu mohlo předcházet a co

bude dál. Pak stačí jen zapnout hudbu, vypnout realitu a píšu. Většinou moje první povídky končily jako parodie, poslední dobou se snažím psát něco vážnější, ale nepřijde mi to tak dobré, abych s tím šla na ve-

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

Byl to spontánní nápad. Když jsem se registrovala na OS, tak jsem poslouchala písničku Serenity od Armina van Buurena a je to fantastická

řejnost. (Ano, jsem hodně sebekritická! :-D)

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

Nejdřív obrázek, potom název a na konec anotace. Taky mě ovlivňuje doporučení od někoho, od koho vím, že má podobný vkus na knížky jako já.

NAJOBĚUBENEJŠIE KNIHY?

Dlouho vedlo Bratrstvo černé dýky od J. R. Ward a pořád to bude taková srdcovka. Potom jsem propadla knížkám od Sophie Kinselly. Má naprosto úžasné romantické a hlavně vtipné knížky. Není to sci-fi, ani nic nadpřirozeného, prostě normální příběhy obyčejných lidí. Umí to fantasticky podat. Teď je však prim mého čtenářského žebříčku Dark Hunters (Temní lovci) od Sherrilyn Kenyon. Je to na způsob Bratrstva, akorát k upírům si přidejte další fantasy postavy a hlavně je to propojené s řeckou mytologií a tu miluju.

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIT' SPOLOČNÝ ŽIVOT?

Těch je. :-D Okay, první mi vytanul na mysl Vane z Temných lovců. Kdo četl Noční hra, tak ví proč. Ale spíš bych volila seriálové postavy, tam jich je daleko víc a navíc jsou mi bližší, než v knížkách, protože je vidím.

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ŤA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOEKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMŮŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?

Sice to není povídka, co mě naposledy zaujala, ale je to příběh, který považuju za nejlepší na webu, aspoň pro mě. Je to povídka V listech zlatého stromu od Corneille. Bohužel je nedokončená a tak to asi už i zůstane, což je mi hrozně líto. Vraždila bych, abych si to mohla dočíst.

:-D

Zmíním i další oblíbené: Some kind of emotion od Simiik, všechny povídky od SarkaS, Desamparados od TalenntativeKing.

MÁŠ RADŠEJ JEDNODIELNE POVIEDKY, ČI POVIEDKY NA POKRAČOVANIE?

Spíš povídky na pokračování. Nemám ráda uspěchané, nepropracované jednoduché povídky, jejichž postavy by si zasloužily více prostoru.

HAPPY ALEBO SAD END?

Happy end, smutných konců je v životě až-až, je fajn se začíst i do něčeho, co končí dobře.

NAJOBĚUBENEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

Nad vypisováním všech filmů a seriálů bych tu ztratila celé mládí. :-D Jsem seriálový maniak, tak zmíním jen některé, které aktuálně koukám: The 100, The Tomorrow people, Arrow, Flash, Ringer, Agents of S.H.I.E.L.D., Supernatural, Dominion, Chirurgové... a všechny možné sitcomy: 2 broke girls, HIMYM, TBBT, Dva a půl chlapa atp. Z filmů už pár let nedám dopustit na Machři 1.

ČO TY A HUDBA?

Hudba je součást mého života. Poslouchám i před spaním, prostě vkuse, mimo dobu, co jsem na seminářích. Vyhraněný styl hudby nemám. Písnička mě musí oslovit buď melodií, nebo textem. Co fakt ale nemusím, jsou dechovky, country a rap.

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?

Studuju, loni jsem udělala bakaláře a sebevražděně pokračuji na magisterském studiu. Mým vězením je UJEP v Ústí nad Labem. Říká se, že náš dvouobor je taková student-

ská kamikadze. Můžu jen potvrdit. Částečně teda i pracuju, většinou jde ale o příležitostné brigády.

NAJOBĚUBENEJŠIE JEDLO?

Cokoliv grilovaného, hlavně špíz.

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

Jsem skromný člověk s nízkým sebevědomím (vlastně je hluboko pod nulou :-D), tak se lidem moc neotevírám. Nicméně jsem ráda, že jste mě mohli poznat aspoň takhle prostřednictvím tohoto rozhovoru.

Ďakujeme za rozhovor.

Lili

Taylorka, dvadsaťročná nadaná autorka, ktorá má rada svoju anonymitu, sa preslávila najmä fanfiction príbehmi Fixing a Jiná tvár. Čo o sebe prezradila v nasledujúcich riadkoch?

AKO SI SA DOSTALA K WEBU OURSTORIES?

Při supervlně šílenosti kolem Stmívání jsem se dala do psaní povídek na stmivani.eu a pak, když dotočili všechny filmy a nadšení trochu opadlo, ze smivani.eu jsem se proklikla na Ourstories a už to bylo.

PRISPÍEVALA SI AJ NA STMÍVÁNÍ.EU?

Ano, odtud jsem se sem dostala. =)

AKO DLHO SA UŽ VENUJEŠ PÍSÁNÍU?

Asi od třetí třídy na základce, napsala jsem do školního časopisu k tématu ekologie básničku o zemním plynu. =D

AKO VZNIKLA TVOJA PREZÝVKA?

Když jsem rozepsala příběh, ze kterého jsem plánovala jednoho krásného dne vytvořit opravdovou knihu, přemýšlela jsem o spisovatelském pseudonymu a (nejsem si ani jistá jak) došla jsem ke jménu Ashen Taylor, takže z toho Taylorka. Pojmenovala jsem po sobě i postavu své první povídky na Ourstories.

O ČOM PÍŠEŠ NAJRADŠEJ?

O nadpřirozenu, protože to dává maximální prostor fantazii a nekonečné možnosti.

ODKIAĽ ČERPÁŠ NÁPADY/INŠPIRÁCIU?

To chodí tak nějak samo...

ČO ŤA ZAUJME NA KNIHE ALEBO POVIEDKE AKO PRVÉ? PÚTAVÁ ANOTÁCIA ČI OBRÁZOK?

Obrázek vidím jako první, ten mě donutí se zastavit a přečíst anotaci.

NAJOBĽUBNEJŠIE KNIHY?

Veronika se rozhodla zemřít a Hobit.

KTORÁ POVIEDKA NA NAŠOM WEBE ŤA NAPOSLEDY ZAUJALA NATOEKO, ŽE SA UŽ TERAZ NEMÔŽEŠ DOČKAŤ NA POKRAČOVANIE?

Bohužel jsem velmi vybíravá a náročná čtenářka, takže jsem spoustu povídek nakousla, ale nevydržela jsem u nich... Ale pořád čekám a hledám nějaký klenot, tak všichni piště ostošest! =D

MÁŠ RADŠEJ JEDNODIELNE POVIEDKY, ČI POVIEDKY NA POKRAČOVANIE?

Jsem fanda napínání skrze konce kapitol, takže za mě určitě na pokračování.

HAPPY ALEBO SAD END?

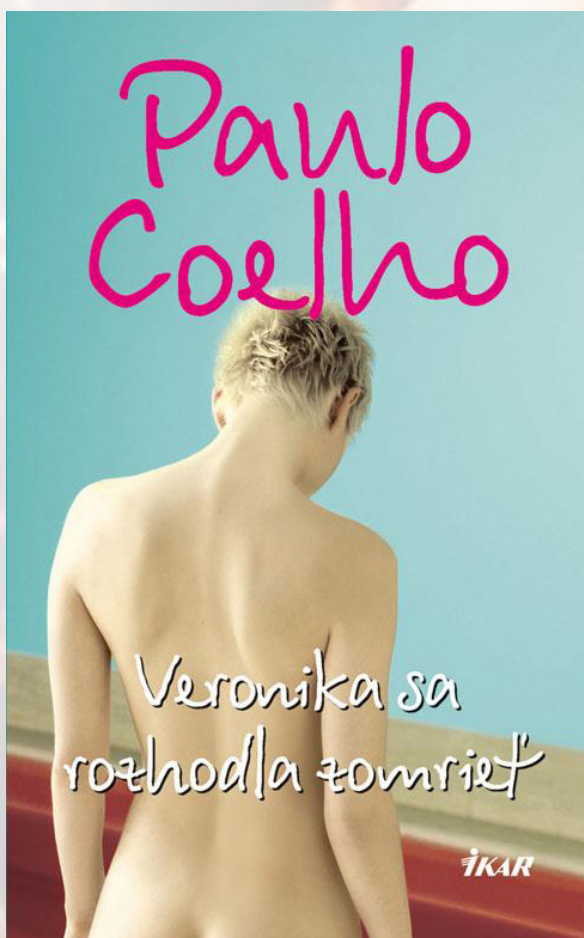
To hodně záleží na obsahu povídky... Někdy si situace žádá to a jindy ono a mně nevyhovuje, když je konec udělaný „na míru“ pro spokojenost čtenářů, ale nedává z hlediska příběhu smysl – i takové už jsem četla.

NAJOBĽUBNEJŠIE FILMY A SERIÁLY?

Jejku, to by byl dlouhý seznam... Tak aspoň kousek: Chirurgové, Glee, Teen wolf, The Vampire diaries – jak jinak, že... Z filmů: Lví král, Frozen, John Tucker musí zemřít, The fault in our stars, Slečna Drsnák, Moulin Rouge... Kdyby chtěl někdo plnou verzi seznamu, ať mi napíše maila, tohle by bylo na dlouho...

ČO TY A HUDBA?

Pasivně i aktivně. Poslouchám, hra-

KNIŽNÝ HRDINA, KTORÉHO MILUJEŠ A S KTORÝM BY SI SI VEDELA PREDSTAVIŤ SPOLOČNÝ ŽIVOT? :D

Damon Salvatore – a ne, opravdu to není jeho hereckým představitelem, i když přiznávám, že toho zbožňuju taky. =D

ju, zpívám, měla jsem dokonce i období tvořím, ale to už jsem vzdala. =D V poslechu aktuálně vede Ed Sheeran a Glee verze všeho možného.

NO A TERAZ TROŠKU ZO SÚKROMIA. ŠTUDUJEŠ, ČI UŽ PRACUJEŠ?

Ano. =D (oboje) Studuju obchodní akademii a práci si nechám pro sebe, stejně by mi to nikdo nevěřil. =D

NAJOBĚUBENEJŠIE JEDLO?

Teď momentálně mám období topinek.

JE EŠTE NIEČO, ČO BY SI NÁM O SEBE PREZRADILA?

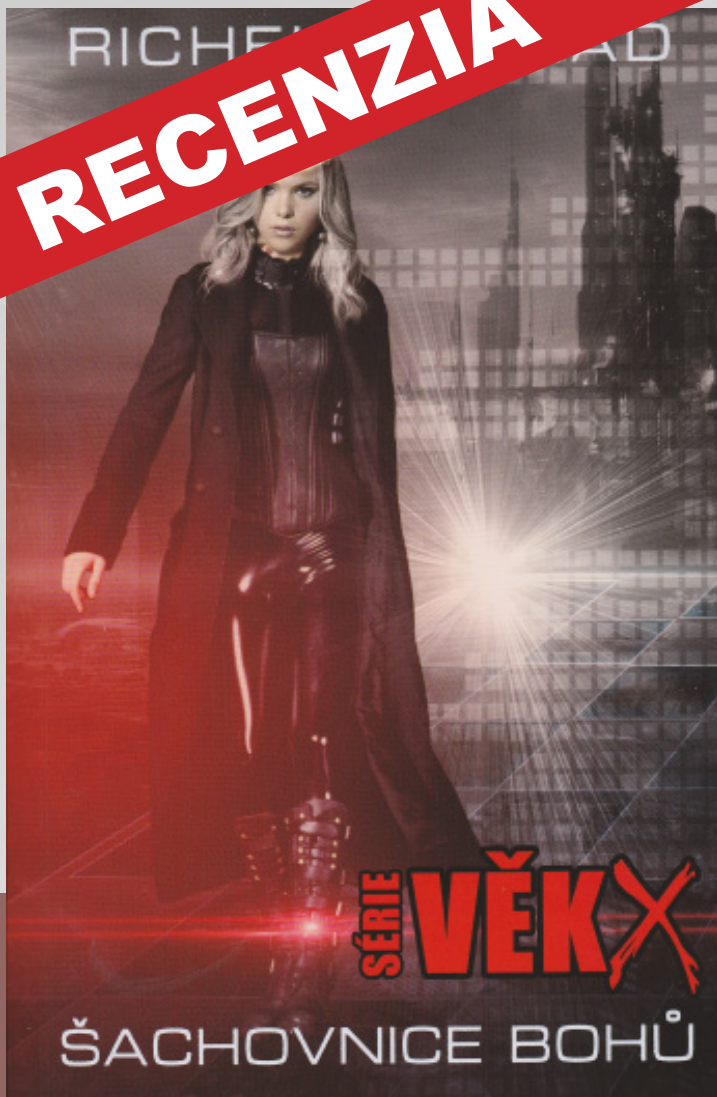
Kdyby se vám zdálo, že mám slabost pro záporné (nebo ne tak úplně kladné) postavy, tak se vám to nezdá. =D

Ďakujeme za rozhovor.

Lili

MOULIN
ROUGE

RECENZIA

Autor: Richelle Mead

Názov: Šachovnice bohů

Séria: Věk X (Age of X)

Diel: prvý

Slovenské alebo české vydanie: Domino, 2014 (ČR)

Hodnotenie na GR: 3.88

V blízke neurčené budúcnosti sa vinou náboženských extrémistů svet dostal nebezpečne blízko k samotnej hranici zrážky. Následný vývoj událostí pripravil veľkou chvíľu pro Justina Marche, detektiva se špecializáci na náboženské skupiny, který byl ovšem po zásadním profesním selhání poslán do exilu. Sám je překvapen, že dostává druhou šanci, a v doprovodu Mae Koskinenové se vrací do Republiky spojené severní Ameriky, aby tam splnil nejvýznamnější misi svého života.

Mae byla vychována jako příslušnice aristokratické kasty, ovšem nyní je členkou nejelitnější a nejděsivější jednotky v armádě. Vyniká nejen uměle vylepšenými schopnostmi a reflexy, ale také mrazivě dokonalou krásou, což je paralyzující kombinace – zejména pro samotného Justina.

Ja a táto kniha máme za sebou veľmi pekný príbeh. Ja som vedela od sekundy, keď som sa dozvedela o jej vydaní, že si ju proste musím prečítať. Je to Richelle, to je takmer povinnosť a okrem toho záruka, že kniha bude skvelá. A potom sme sa niekoľkokrát s knihou obišli v kníhkupectve.

Hrozné, ja viem. Ale! Keďže mám super spolužiačku, tak som si knihu naozaj mohla prečítať. A to bolo najlepšie rozhodnutie na svete...

POSTAVY A PROSTREDIE

Táto kniha bola plná prekvapení. Po otvorení som sa automaticky začítala a hltala slovo za slovom. Hneď sa na mňa vyškierala nejaká tá akcia, opisy, postavy, zoznamovačky. Ale ani po otočení strany niekde po dvestovke som celkom nevedela, o čom to, dopekla, čítam. Akože nejakú predstavu som mala, ale pochopiť všetko, čo mi nejako nešlo.

Možno to bolo kvôli tomu, že som čítala cez deň, keď som v noci spala asi 4 hodiny, ale tak... asi to bude pretrvávajúci problém. Nemôžem skutočne čakať, že všetko pochopím na prvej strane. A pri tom som presne toto čakala! Ja viem, som hrozne naivná, ale čo už. Hlavu o stenu si pôjdem otrieskať neskôr, teraz sa mi nechce ničť omietku. (Ehm, zase odbieham, ja viem, ja viem.)

Myslím, že ma na tom hlavne fascinovalo to prepletenie. Nový svet s tým starým. Videli sme ten kontrast, tie rozdiely a pri niektorých som len krútila hlavou, ale viem si predstaviť, že aj v súčasnej dobe sa to deje. (Konverzáciu typu „odkiaľ si“ v zahraničí, kde si myslia, že máme autá ako Flinstonovci a mobil sme nevideli ani v reklame, len nemáme telku.) Tým pádom ma to veľmi bavilo a tie slovné hračky a doberanie som si nesmierne užil.

Ale oveľa viac sa mi páčilo, ako autorka spojila mytológiu (vidíte, pre toto milujem túto knihu ešte viac) s novovytvorenými bohmi a náboženskými sektami. Navyše je to okorenené tým typickým štýlom s náznakmi irónie, sarkazmu i humoru a neuveriteľne širokej škály emócií, takže ma to pohltilo ešte

viac. Všetko ma fascinovalo, bolo to proste geniálne. Ale trochu ma zamrzelo, keď som si uvedomila, ako to takmer všetci (česť výnimkám) prirovnávajú k VA. Ľudia, zobudte sa, toto sa s VA nedá ani len porovnávať! Hoci tú sériu milujem, toto je proste vyšší level. Možno kvôli tomu, že to nie je YA. Ale ani séria Sukuba nebola YA...

Ale aby som sa vrátila k dôležitejším veciam a hlavne k tejto skvelej knihe... Postavy ma skutočne dostali. Mae síce bola drsná hrdinka schopná postaviť sa dvadsiatim chlapom a prežiť bez škranca, ale navyše to bola cítiaca žena. To sa mi na nej páčilo, bola neskutočne

sympatická a jej hlášky boli tiež super. Ani zďaleka nebola dokonalá. V súčasnej dobe je veľmi ťažké nájsť takú tú typickú fantasy hrdinku, ktorá by mala aspoň jednu chybičku krásy (a nie, nemám na mysli krivý nos alebo bradavicu na kolene).

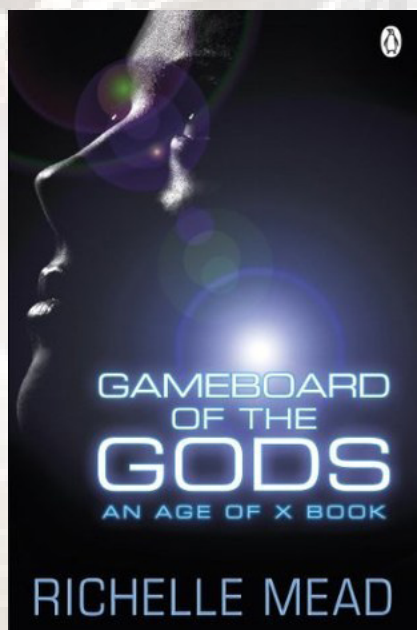
Naproti tomu taký Justin mi polovicu knihy liezol neskutočne na nevy svojím správaním a zlovykmi. Mal svetlé momenty a už som sa nad ním rozplývala a on potom zahľobí nejakú kravinu a sme tam, kde sme aj začali. Tí knižní chlapi asi tiež musia byť tak trochu idioti, nech im trošku viac veríme, že sú skutoční. Nuž, prehodnoť svoju lásku k vínu a ja prehodnotím svoj vzťah k tebe. Ale čo to trepem, na poslednej strane som aj tak slintala!

Vedľajšie postavy ma tiež neveriteľne bavili, Tessa bola rozkošná a potom začala vystrkovať rožky, Cyn proste človek nemôže nemilovať za jej sarkazmus voči bratovi. A ostatní... boli veľmi presvedčiví.

Nepáčili sa mi náboženský fanatici klaňajúci sa vymysleným božstvám (aj keď bohyňa kníh bola veľmi lákavá, to si musím, ako knihomol, priznať), ale na druhej strane sa mi páčili takí tí správni. To nedáva veľmi zmysel ani mne samej, ale čo sa snažím povedať... Ak verili a klaňali sa niečomu, čo tak trochu dávalo aj zmysel a nesnažili sa nikoho zabiť, neprekážali mi a fakticky mi bolo ľúto, že prišli o licenciu.

A potom tu boli postavy, ktoré by som najradšej utopila v lyžičke vody. Niektoré mali šťastie, že boli mŕtve. Hej, vyvolať skutočné emócie len vďaka stvárneniu postáv, to si žiada skutočný talent.

Do tejto knihy som sa zamilovala. (Ale to ste už asi uhádli.) Bola taká iná, odlišná od toho, čo som očakávala. A tom mala vážne vysoké očakávanie. Čítala sa takmer sama, stále sa tam niečo dialo a nie vždy to bola akcia v pravom slova zmysle.

Táto kniha, rovnako aj celá séria, má čo ponúknuť. Je tým skvele prepracovaný príbeh, v ktorom sú všetky maličkosti dokonale prepojené s úžasnou myšlienkou a spojením nového a starého. A do všetkého zasahovali silné emócie a mágia. Keď sa na to tak pozerám, niet divu, že sa mi to tak páčilo. Dokonca prehliadnem aj tých pár zanedbateľných chybičiek, ktoré sa mi nepozdávali. Veď kto by bazíroval na detailoch.

Tak a teraz si už len počkať na pokračovanie.

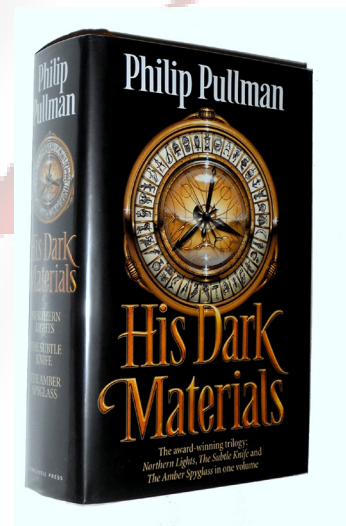
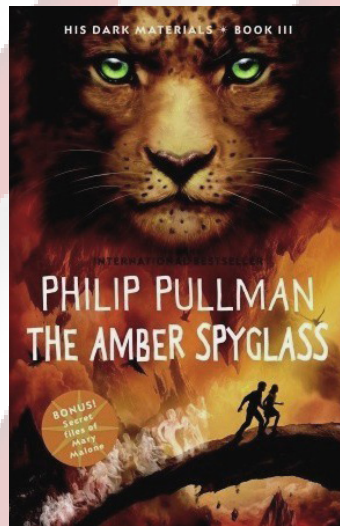
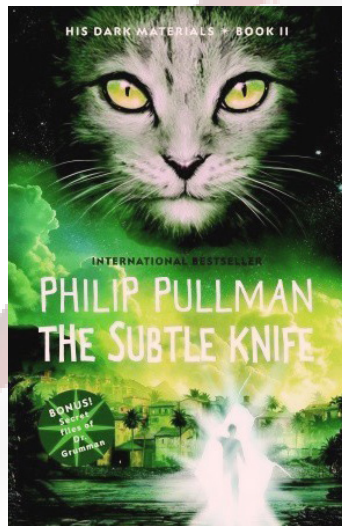
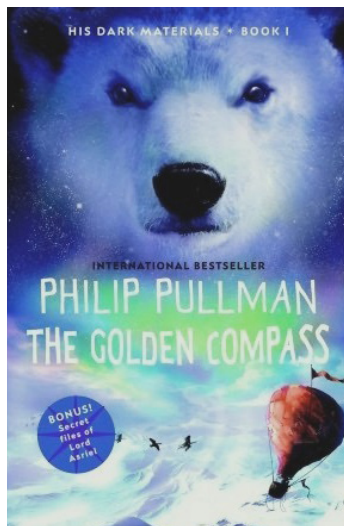

TEMNÉ HMOTY

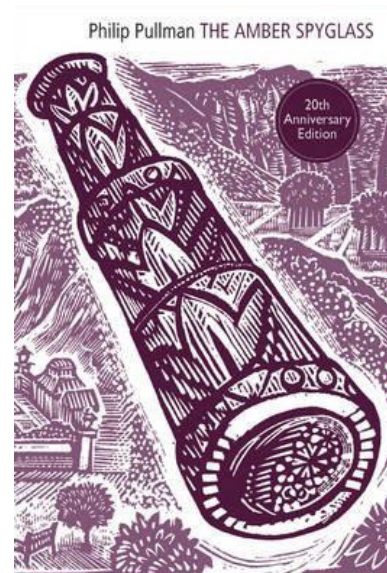
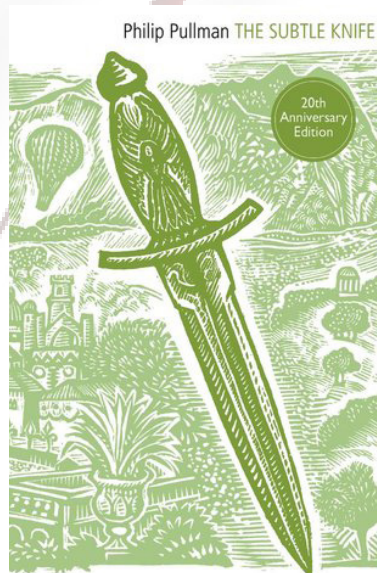
Anglicko v útoku! Asi takto by sa dala opísať trilógia fantasy kníh od Philipa Pullmana, ktorá bola taktiež sfilmovaná. Takže nie, Harry Potter nie je jediná naj fantasy postavička z „upršaného“ kráľovstva.

ORIGINÁLNE VERZIE:

Originál, sladký originál! Tento slastný povzdych platí akurát tak pre hornú polovicu obrázkov. Nepáči sa mi ich typ písma. Dala by som ho možno v štýle poslednej obálky, ktorej jednoducho nemám čo vytknúť. Má vkusné pozadie, kompas je nádherný a písmo, či už typovo alebo farbou, dokonale ladí s pozadím. Pri jednotlivých obálkach kníh sa mi najviac páči dvojka, nakoľko oči mačky sú jednoducho úžasné a koláž dole je viac-menej neurčitá, čo jej dá pekne vyniknúť, no ostatné diely mi prídu trochu nedotiahnuté, akosi nemastné-neslané. Hlavne pri jednotke, potlače zvierat im aspoň dodávajú správny výraz.

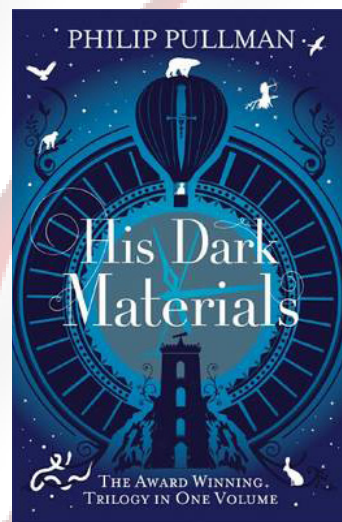
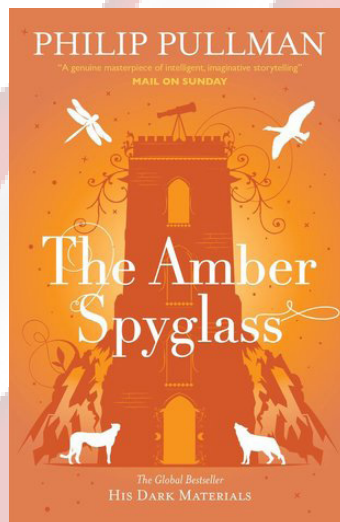
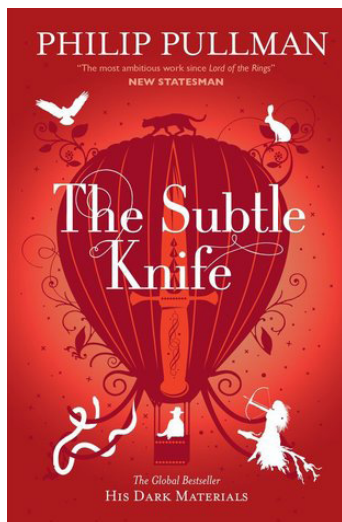
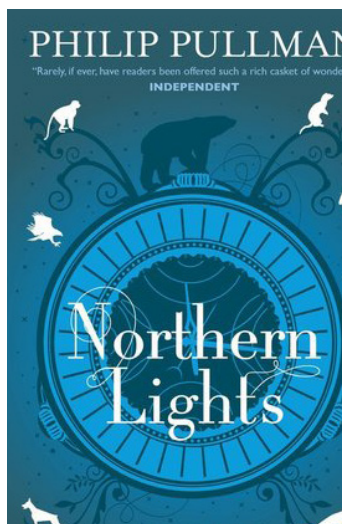

Briti nám však ponúkajú aj výročné obálky, keďže je to už nejaký ten piatok, čo knihy vyšli. Dobrý nápad? Ako pre koho. Kresby sú prepracované do detailu a sami o sebe sú nádherné, avšak na prvý pohľad sa mi zdá, že vidím starú knihu, ktorá hovorí o starých časoch, možno rozprávkach. Ak máte staré vydania, napríklad, Dobšinského povestí, viete, o čom hovorím. Má to nádych starých čias, možno do dôb ľudu a kráľov. Podľa tohto by som tieto knihy nikdy netypovala na fantasy.

AMERICKÉ VERZIE:

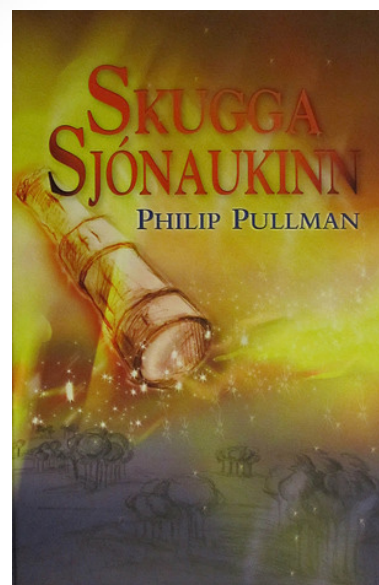
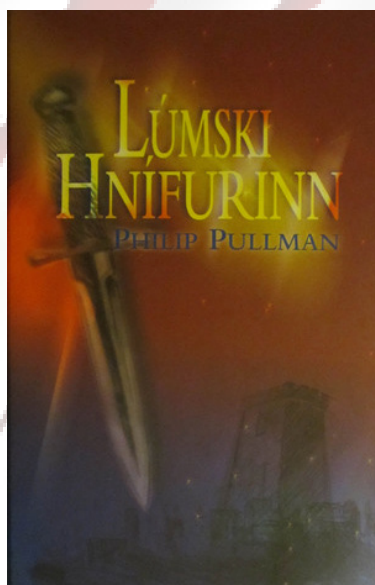
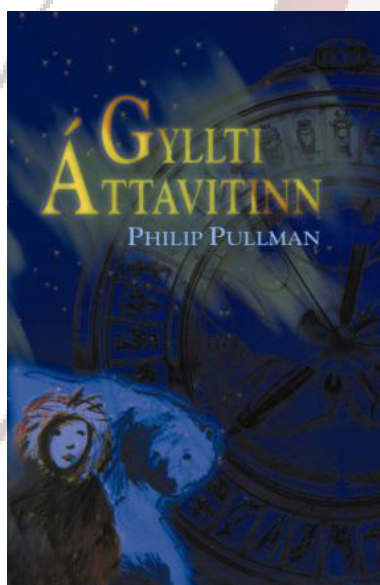
Ani by som nepovedala, že je to od nich. Vieme predsa, že Američania sa snažia vyznieť ako najväčší borci, ale tu sa zdá, že sa rozhodli pre viac-menej indické motívy, ktoré indikujú rastlinné ornamenty okolo obrázkov. Na druhú stranu, je to k téme a páčia sa mi biele siluety, vďaka ktorým obálky pôsobia živšie. No neviem, neviem... stále mi to nepríde ako príslub niečo tajomného a nebezpečného. Keď nad tým uvažujem... pokojne by som povedala, že je to obálka pre Knihu džunglí, ak by som nevedela čítať.

ISLANDSKÉ VERZIE:

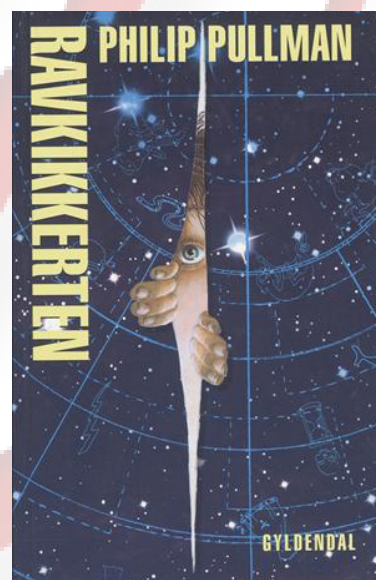
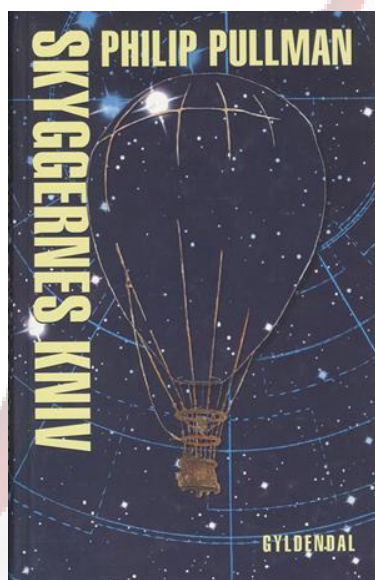
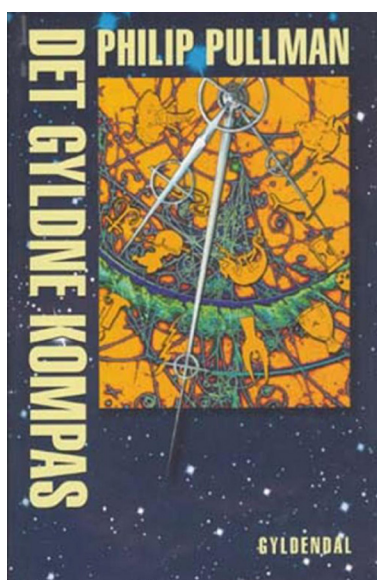
Presuňme sa späť do Európy... všimli ste si tú paletu farieb? Ku koncu sa nám všetko rozjasňuje rovnako ako zápletká deja. Pekná zhoda.

Musím podotknúť, že tu sa konečne črtá niečo lepšie. Kým prvá časť sa vyznačuje naoko malou počítačovou grafikou a, dá sa povedať, aj typickým grafickým prvkom Islandu, nasledujúce obálky sú na tom lepšie. Do posledného dielu som sa zamilovala. Správny odtieň jantáru, tieňovanie... máte pocit, že ďalekohľad môžete vybrať z papiera.

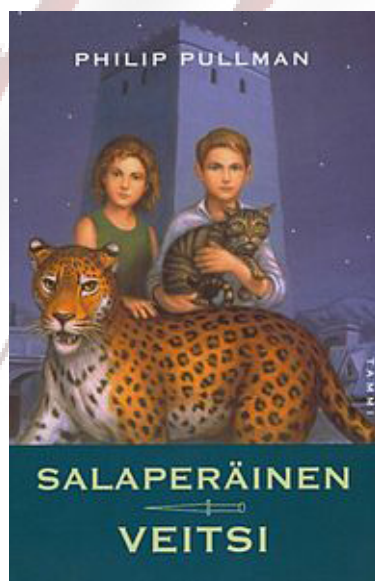
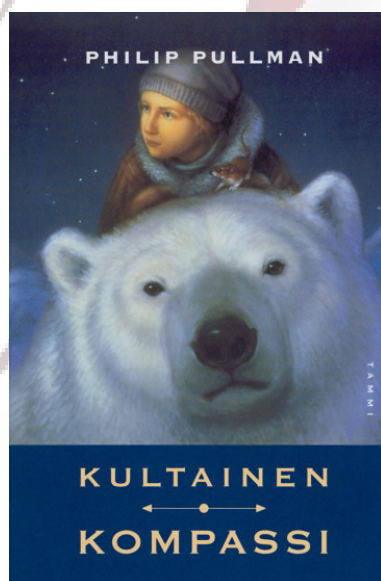
DÁNSKE VERZIE:

Je v tejto krajine viac chlapcov, než dievčat? Vzhľadom na tieto obrázky by som im túto knižku odporúčala. Nešlo by mi, že hlavným hrdinom je dievča, kým by som neprečítala obsah. No neberte to tak, že knižka mala byť ružová. Naopak. Myslím, že konečne sme našli niečo odlišné, čo zaujme a nejaví sa nám to ako rozprávka. Hviezdy, jednoduchý balón, mapa s ručičkami kompasu, neosobné písmo... Dobrodružstvo ako vyšité! A možno to bol skvelý ťah, aby chlapci začali čítať aj o dievčenských hrdinkách. Kto vie?

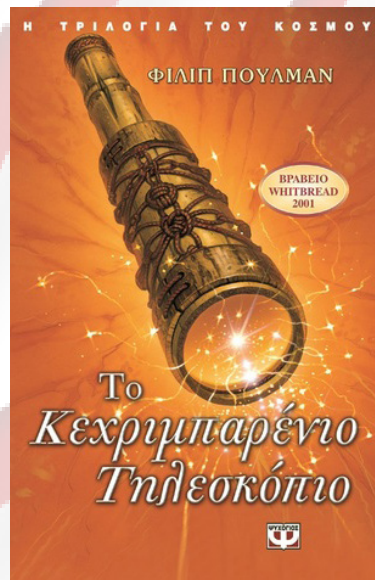
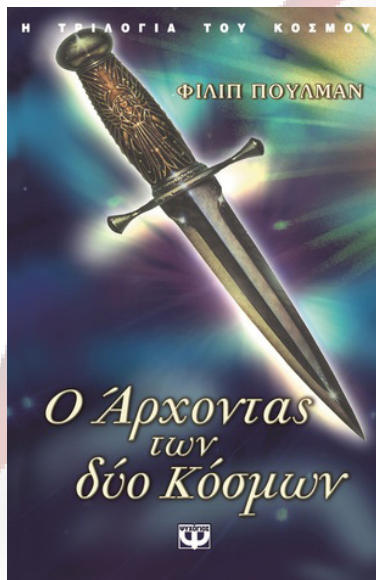
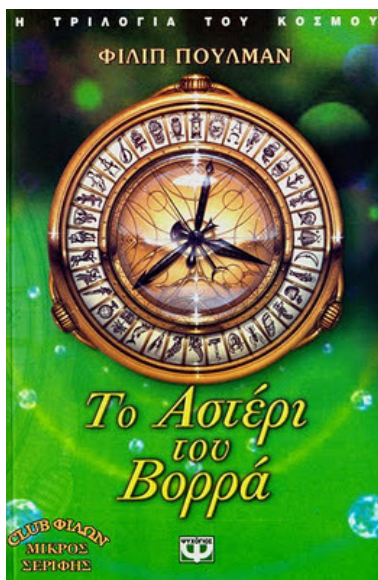
FÍNSKE VERZIE:

Asi sa budem opakovať. Rozprávka pre vyšších. Čo viac k tomu dodať, hoci je pravda, že posledný obrázok je zaujímavý a odhaľuje nám ďalší úsek z cesty hlavných hrdinov. Je to krásne morbidne, keď ríšu mŕtvych podfarbíte ružovo-fialovou. Páči sa mi, že písmo je všedné. Tu sa to hodí, plus sa mi páči detail nákresu kompasu, noža a ďalekohľadu a odchýlenie sa od spomínanej palety farieb.

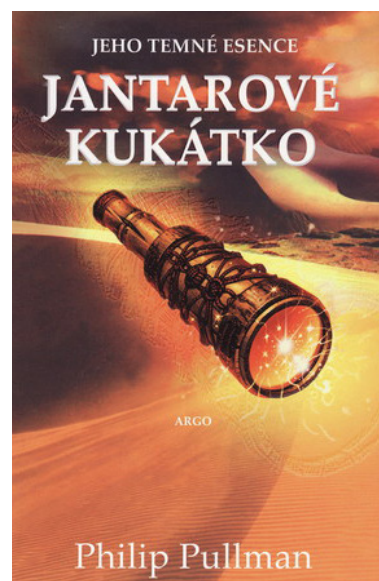
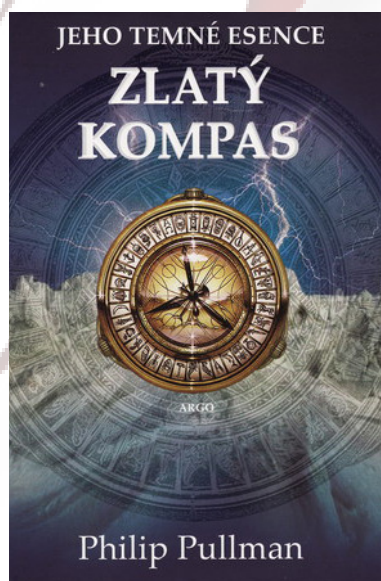
GRÉCKE VERZIE:

Ó áno. Svieže a plné energie. Žiadne fádne farby, veľa detailov na ťažiskových predmetoch (kompas prevzatý od Britov). Avšak písmo názvu by mohlo byť trochu drsnejšie, niečo na spôsob rún. Vyzeralo by to tvrdsie a zároveň by sme obálkam dodali správny grécky punc. Chválím jednotlivé predmety. Vyzerajú úžasne prepracovane. Doslova dýchajú mystickou. Nepochopila som síce rosu okolo kompasu, ale snáď to nie je tragédia. Taktiež sa mi nepáči pozadie noža. Zjavne tým mal byť znázornený prechod medzi svetmi a vesmírm, nie som si však istá, či to bol dobrý nápad. Pôsobí to gýčovo. Skôr by som ho obklopila krvou a tajomnými odleskami. Takto mi tam chýba už iba ufo.

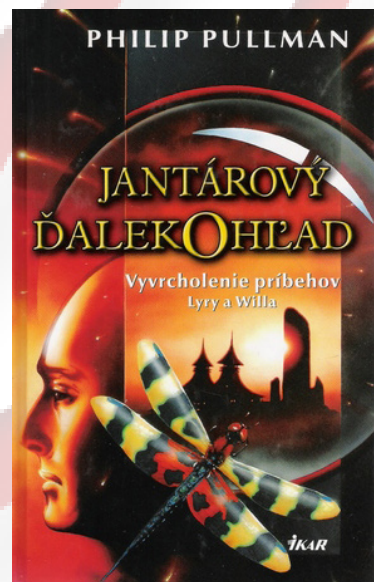
ČESKÉ VERZIE:

Ako vidíme, Česi sa pohrali s gréckym nápadom a vytvorili o niečo pochmurnejšiu verziu, no rozhodne aj o niečo lepšiu. Nezopakovali ich chyby, za čo majú palec nahor, jediné, čo by som vytkla, je pozadie kompasu. Nevieam, čím to je, možno je oproti ostatným viac určitý, viac... členitý, dalo by sa povedať.

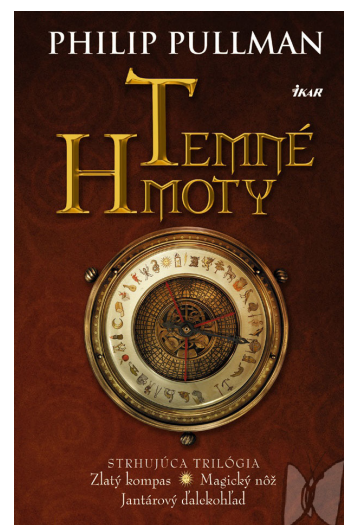
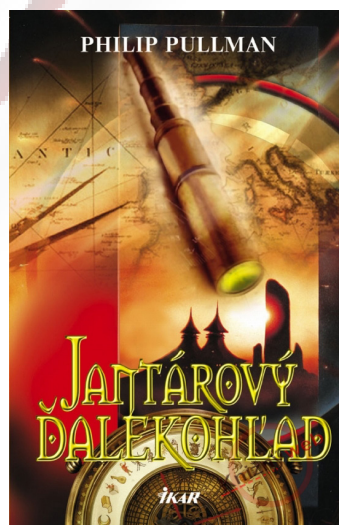
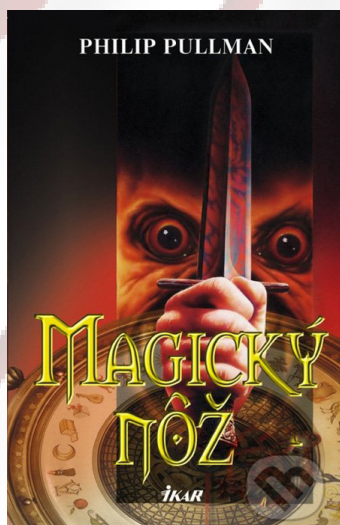

SLOVENSKÉ VERZIE:

Prvá verzia nášho spracovania je katastrofálna. Jednotka vyznieva ako depresívna kniha o strašení utopeného dievčatka na Sibíri, dvojka krvavý horor, a trojka čudesný obrázok, ktorý absolútne nechápem a radšej ani nechcem. Jedným slovo: hrôza!

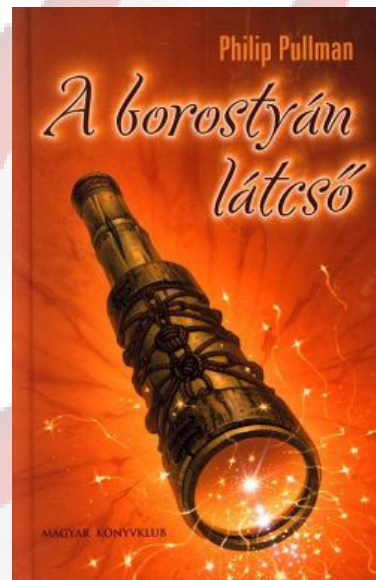
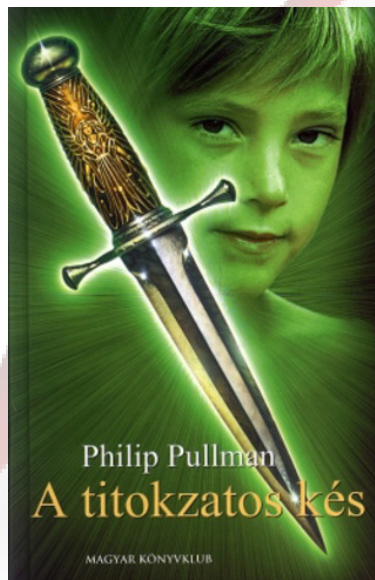
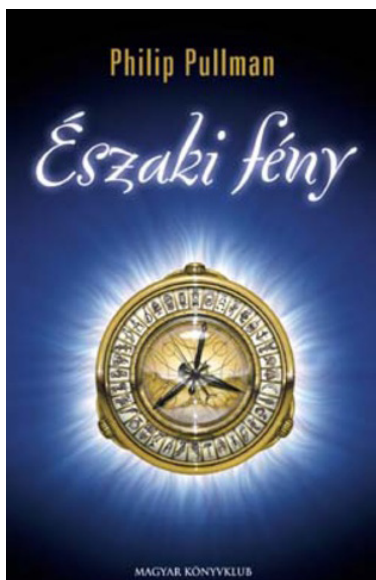

Našťastie však máme aj druhú verziu, chvalabohu, o veľa lepšiu, hoci dvojka neprešla veľkými úpravami. Upozorňujem však, že prvá časť je filmová obálka, ostatné, keďže nie sú filmované, museli prejsť kompletnými zmenami. No rozdiel stojí za to, však?

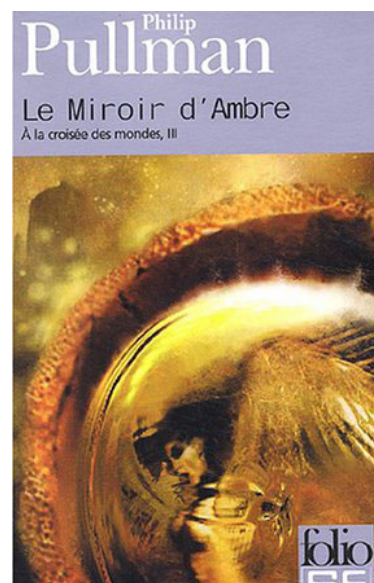
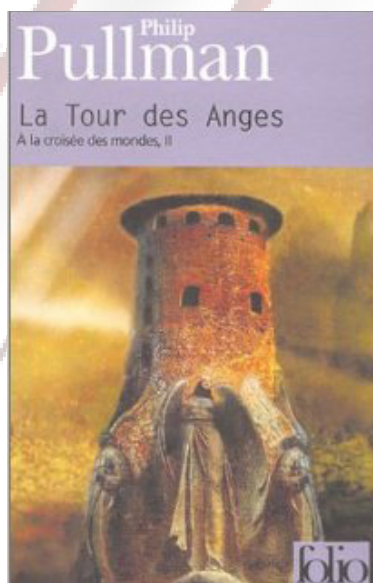
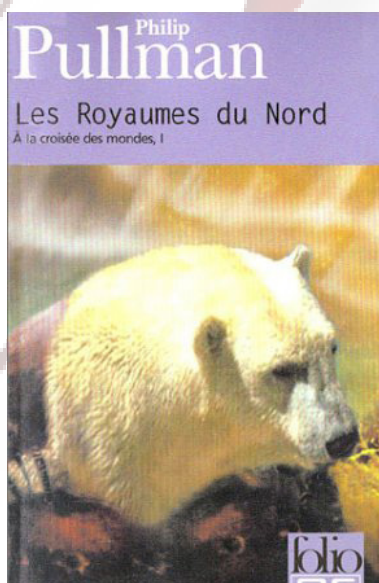
MAĎARSKÉ VERZIE:

Začnime od konca. Trojka je super, no pri dvojke som mala chuť zakričať na grafikov: „Haló! Toto nie je trinásťročný chlapec s tvrdou náturou!“ Pretože musíte uznať, že toto vychudnuté, nevinné chlapča by sa asi ťažko stalo vrahom, hoci neúmyselným, a už vôbec si ho neviem predstaviť, ako sa s niekým bije a nepustil by pri tom do gatí. A jednotka... aleluja, prišiel nám dar z nebies! Inak si neviem vysvetliť písmo, (ktoré neladí s dvojkou) s akým som sa stretla pri romantických knihách, či náboženskou literatúrou. A ešte k tomu tá bieloba... Nuž, toto asi potrebuje iný vkus, než mám ja. Komu sa to páči, ruku hore, prosím, ale moja ostáva dole.

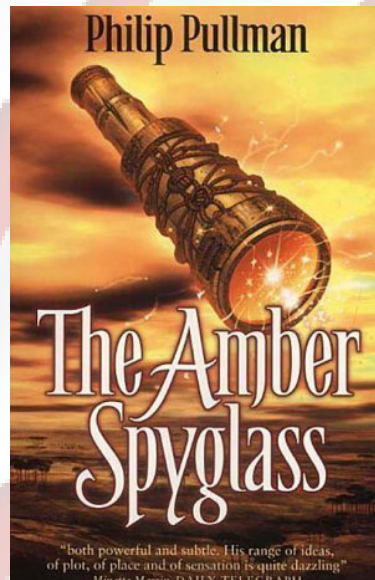
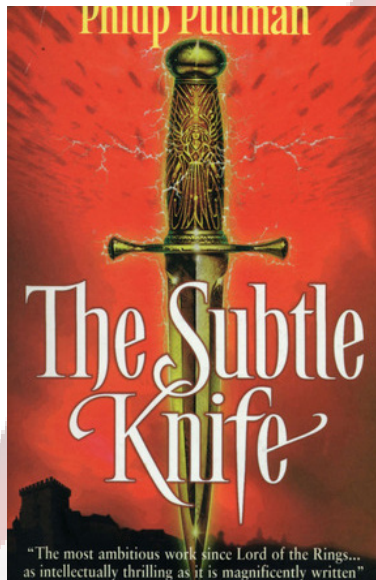
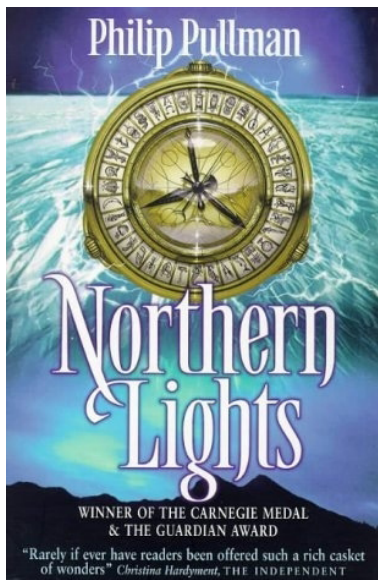
FRANCÚZSKE VERZIE:

Prvá myšlienka pri jednotke bola: „Pozrieme si prírodopisný?“ Ani vo sne by mi nenapadlo, že prvý diel súvisí s druhým a tretím obrázkom, ktoré mi prídu ako gotické obrazy. Keď už, mala sa držať jednotná línia. Ak chceli zviazať, mohli sa inšpirovať Britániou. Plus prekáža mi fialové podfarbenie textu. Uberá z dojmu obálok, ktoré mohli byť v celku dobré, len keby spolu ladili.

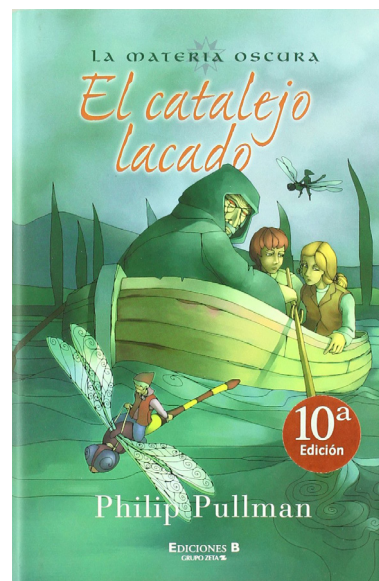
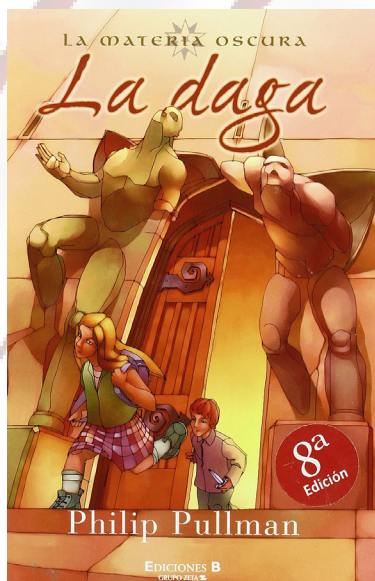
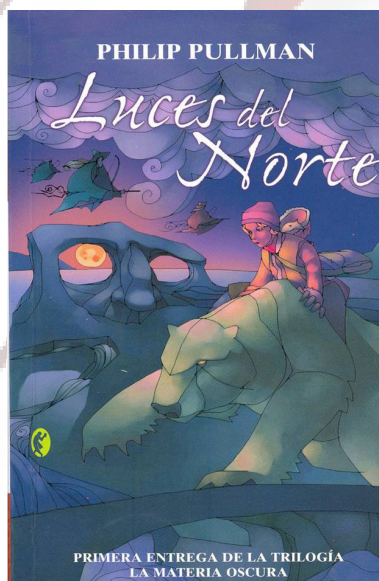
AUSTRÁLSKE VERZIE:

Myslím, že tu sa nedá nič kritizovať. Jemné siluety zeme, príjemné farby aj pozadie, dôraz na detaily... Malinký detail kladiem na sneh v okolí kompasu. Na prvý pohľad mi prišiel ako krídla, takže tu by som ubrala z tejto textúry bo obvode a vytvorila efekt podobný okoliu noža.

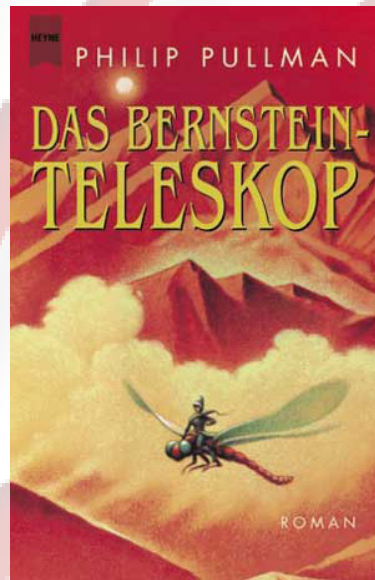
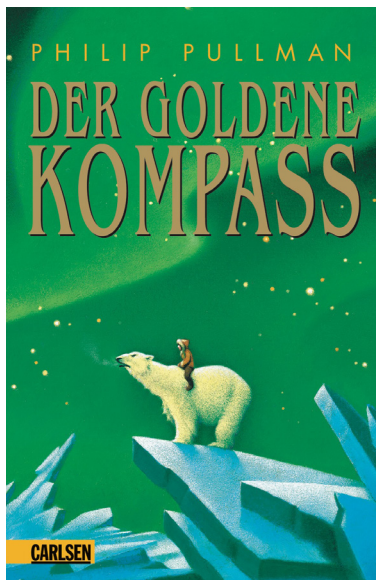
ŠPANIELSKÉ VERZIE:

Rozprávka pre nástročných sa vracia. Aspoň, že nákresy nie sú od vecí, ba práve naopak. Perfektne definujú dej. Záhadou sú pre mňa sochy na strednom obrázku, pôsobia na mňa rušivo. Farebná kompozícia je pekná, zvolené farby nie sú krikľavé ani bledé. Ak by som si mala vybrať jednu z týchto obálok volím trojku. Vyzerá aspoň trochu strašidelne.

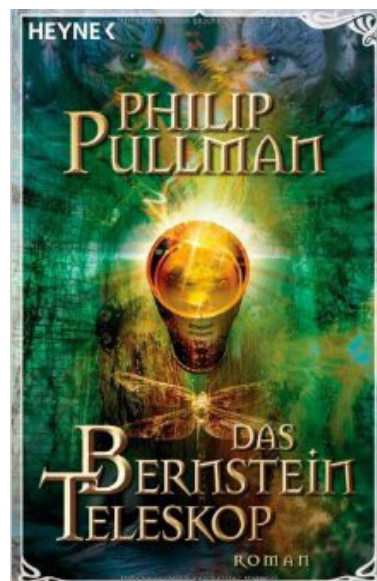
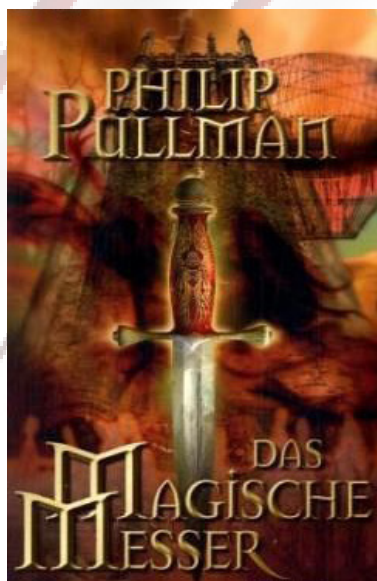
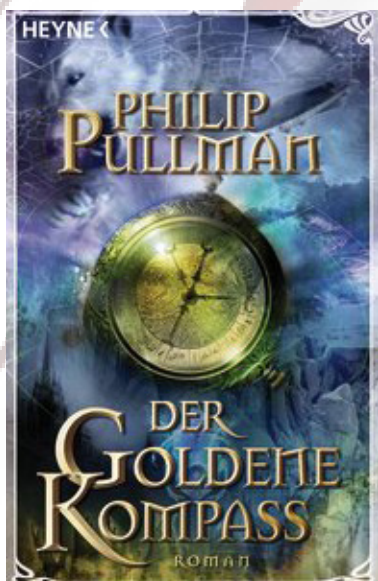

NEMECKÉ VERZIE:

A zas a opäť... Čo myslíte, už je to pre tínedžerov, alebo stále pre deti? Je to príliš suché na bohatý dej knihy. Rozhodne by to chcelo oživiť, ale aspoňže kolorit je dobrý.

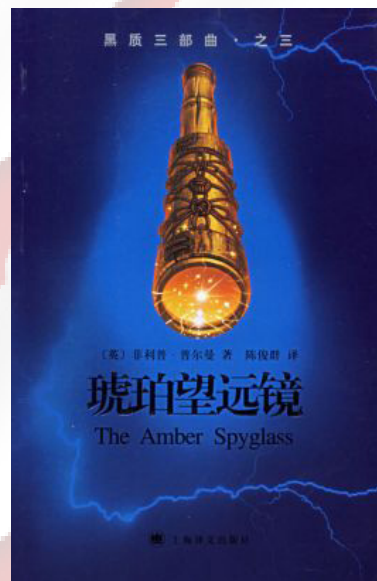

Nebojte sa, takto to nezostalo. Nemci sa po prvom prevedení vzchopili a našli dokonalosť. Dôkazom sú tieto fantastické obálky, bez jedinej chybičky. Nielen, že majú dokonalé splyvanie odtieňov farieb, tieňovania, ale konečne je tu vidieť, že si s tým niekto dal námahu. Zoskupenie textúr, ich prelínanie je čarovné. Vytvárajú dokonalé a záhadné obrazce, ktoré vám pri každom ďalšom skúmaní odhalí niečo nové. Typ písma je dokonalý, akoby stvorený pre toto dielo, rovnako si neviem predstaviť iný odtieň žltej ako táto jemne zlatá kombinácia.

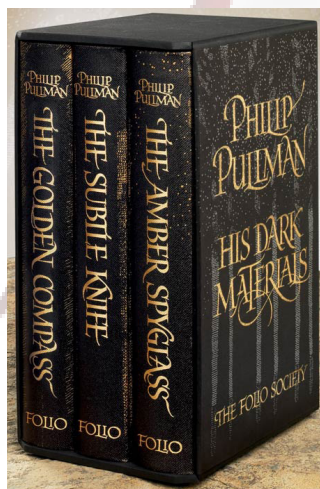

ČÍNSKE VERZIE:

Číňania zvolili rafinovanú jednoduchosť. Blesky, tlmené farby po bokoch a osvetlenie v strede. Klasika, ktorou sa nič nepokazí a stále vyzerá dobre. Ak by sme tam niečo pridali, dopadlo by to zle, takže milovníci zmien, dajte si pohov.

NA ZÁVER VÁM PRINÁŠAM NIEKOĽKO ĎALŠÍCH UKÁŽOK, KTORÉ VYŠLI AKO ZBERATEĽSKÁ EDÍCIA.

VERDIKT:

Z tohto množstva obálok sa dajú urobiť dve kategórie. Rozprávky/knihy pre násročných a knihy pre plus štrnásť. Záleží na tom, ako sa vníma dej. Ide o fantasy a nie nejakú dobrodružnú rozprávku. Navyše s dejom sa rozvíja aj zrelosť postáv a ich postupné formovanie, takže do grafiky musíme zahrnúť aj tento fakt. Preto dávam všetkých desať prstov za nemecké prevedenie na druhý pokus. Na druhýkrát to vyšlo aj Slovensku, síce s odratými uškami. K lepším sa radí aj Grécko, Česko, Austrália, Británia (v pôvodnej verzii).

Oblúkom, najširším akým sa len dá, by som sa vyhla výročnej kolekcií Anglicka, Maďarska a Fínska aj starým (prvým) prevedeniam Slovenska.

Ak chcete najlepšiu „rozprávkovú“ titulku, tak by som volila v prvom rade Španielsko, Island a možno Ameriku.

UNDER THE DOME

KUPOLA PRIŠLA... NIKTO SA NEMÔŽE ZACHRÁNIŤ!

Keď sa povie Stephen King, väčšina knižných milovníkov okamžite reaguje slovami: „Kráľ hororu!“ alebo „Kráľ spisovateľov!“

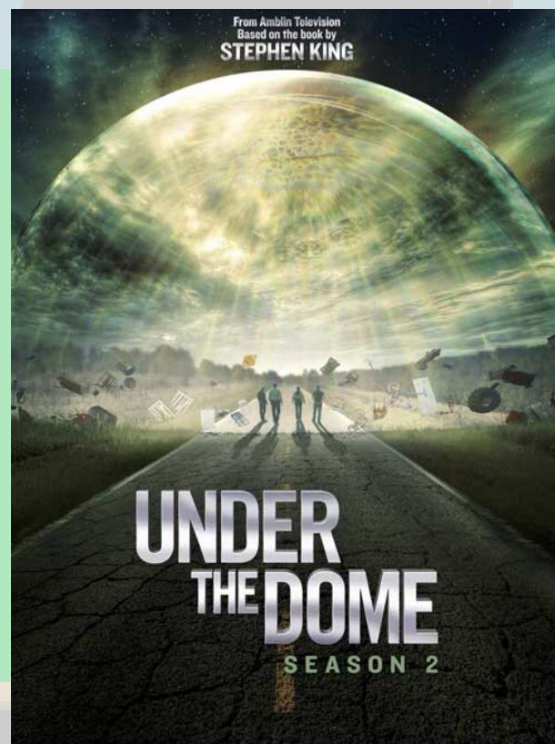
Áno, bezpochyby ním tento pán je. Na konte má cez šesťdesiat románov, z ktorých väčšina sa dočkala aj prenesenia na filmové či seriálové plátno a niektoré sa dokonca aj dočkali viacerých verzií. Tá, ktorej sa v dnešnej časti chystám povenovať, je jedna z tých novších, ktorými nás Mr. King zrazil na kolena. Reč je o počine z roku 2009, ktorý u nás nesie názov Pod Kupolou (z originálu Under the Dome).

Príbeh, ktorý má cez 900 strán, mu vyhral množstvo ocenení.

Ale keďže mojou parketou sú najmä seriály (a predovšetkým tie, ktorým predchádzajú knihy), pozrieme sa na rozdiely medzi knižnou a seriálovou podobou tohto skvelého príbehu, ktorý sa s treťou sériou vráti na obrazovky už o necelé dva mesiace.

POZOR! ČLÁNOK OBSAHUJE SPOILERY!

- Knižný príbeh začína haváriou lietadla, seriálový vraždou manžela Julie Shamwayovej.
- Pri páde kupola v knihách rozsekne napoly svišťa, v seriáli kravu.
- V knihách si obyvatelia mesta príchod kupole ani nevšimnú – až dotedy, kým do nej nezačnú „vrázať“. V seriáli je okolo nej od prvej sekundy veľké haló a jej existencia nemôže nikomu ujsť.
- Jedným zo zásadných rozdielov je, že v knihe sa ľudia uväznení pod kupolou môžu zhovárať s vonkajším svetom, ale seriáloví tvorcovia obyvateľom mestečka túto možnosť odopreli a cez kupolu sa v televíznej šou nedá preniesť zvuk.
- Okrem zvuku sa v knižnom príbehu cez kupolu dostane aj vzduch,

voda alebo rádiové a televízne signály (obyvatelia v knihe pozerávajú CNN). V seriáli cez ňu neprenikne nič a nepohne ňou dokonca ani jadrová bomba, ktorú na kupolu zhodí armáda.

- Po záchvatoch ľudia v knihe hovoria: „It’s a great pumpkins’s fault.“ V seriáli zasa: „Pink stars falling in lines.“ Jedna z hlavných postáv, Julia Shumway, je v knihách štyridsať ročná pani, ktorá je už okolo desať rokov rozvedená.
- V seriáli je podstatne mladšia a je vydatá, ale jej manžela hneď na začiatku zavraždia.
- Barbie je v knihe obyvateľom mesta, ale v seriáli tam nežije a nikoho v meste nepozná.
- Podľa kníh je tiež Norrie celoživotným obyvateľom mestečka Chester’s Mill, ale v seriáli sa tam ocitla len čírou náhodou.

• Junior Rennie – ktorý bol, ani neviem prečo, mojou najobľúbenejšou postavou – bol v knihách chorý – na mozgu mal akýsi nádor, čím bolo vysvetlené a čiastočne ospravedlnené jeho správanie, ale v seriáli je celkom zdravý a šialene žiarlivý. Ďalším veľkým rozdielom je, že Junior v knihe zabije Angie (táto smrť bola akoby zabudnutá a zhrnutá pod koberček, čo ma nahnevalo), v seriáli Junior Angie síce uniesol, ale nezabil ju.

- Šerif Duke v knihách zomrie hneď po príchode kupoly, v seriáli ho zabije Veľký Jim.
- Alice Calvert a Carolyn Hill v knihách vôbec nie sú.
- Jednou z ďalších hlavných a stálych postáv je aj policajтка Linda Everett, ktorá je v knihách vydatá a má dve deti. Vo filme je len zasnúbená – no jej snúbenec napokon zostane uväznený na opačnej strane kupole.
- Angie a Joe sú v seriáli súrodencami a sú napojení na kupolu. V knihách nie sú v žiadnom príbuzenskom vzťahu.
- V knihe sú niektorí policajti pri príchode kupole preč z mesta kvôli cvičeniu s hasičmi, v televíznej šou sú všetci policajti v meste prítomní.

• V seriáli nájde Barbie cestu von spod kupole a vráti sa do svojho rodného mesta – avšak, len na pár dní. V knihe sa, samozrejme, nič také nestane.

• Keďže seriál zožal veľký úspech a natáča sa už jeho tretia séria, celkovo má knižný dej s tým seriálovým len pramálo spoločné. Seriálový dej presiahne rámec jedného týždňa približne v desiatej epizóde.

ZAUJÍMAVOSTI:

King sa tomuto príbehu venoval už v 70. rokoch 20. storočia, no v tom čase ho jednoducho nedokázal dokončiť. Po tridsiatich rokoch sa však k nemu vrátil a, sakra, dobre urobil.

Pri natáčaní seriálu býva prítomný aj sám Stephen King, dokonca k prvej časti druhej série napísal aj scenár – dovtedy sa toho stránil a všetko nechával na producentoch seriálu Bearovi a Vaughanovi. „Je to vaše dieťa, tak sa s ním pohrajte,“ hovorieval tvorcom.

Samotný King sa v prvej časti druhej série aj objavil a povedal celkom jednu vetu.

„Steven Spielberg vidí v ľudskosti len to najlepšie, zatiaľ čo Stephen King zase to najhoršie. Ale u oboch sú určité podobnosti. Sú veľkí humanisti, ktorí stavajú ľudí do neuveriteľných situácií a sledujú, ako si s nimi poradia,“ vyjadril sa na margo oboch týchto tvorcov Vaughan – producent seriálu – ktorý, podľa vlastných slov, na knihách Stephena Kinga vyrastal.

Seriál sa natáča v Severnej Karolíne.

ZHRNUTIE:

Milujete Kinga? Alebo aj nie? Je to jedno! Pod kupolou je mysteriózny príbeh, ktorý sa vám určite dostane hlboko pod kožu a aj cez niekoľko nejasností a hluchých miest vás dokáže udržať pri obrazovke (alebo knihe). Nezáleží na tom, pre ktorú jeho verziu sa rozhodnete; obe vás dostanú rovnako.

9/10

ill

Mima

novinky KINO máj 2015

AVENGERS: AGE OF ULTRON

„Všichni jste jen loutky zamotané do nitek...“

Marvel Studios uvádí snímek „Avengers: Age of Ultron“, který je výpravným pokračováním největšího super-hrdinského filmu všech dob. Pokus miliardáře Tonyho Starka oživit program na udržení celosvětového míru skončí nezdarem a největší hrdinové světa, včetně Iron Mana, Kapitána Ameriky, Thora, Neuvěřitelného Hulka, Black Widow a Hawkeye, musí čelit děsivému nebezpečí. V sázce je osud celé planety. Povstane zlovlný Ultron a jenom Avengers mu mohou zabránit v uskutečnění ďábelských plánů. Nová křehká spojení a nečekané zvraty jsou zárukou vzrušujícího a jedinečného akčního dobrodružství globálních rozměrů...

HRAJÍ: Chris Evans, Chris Hemsworth, Robert Downey Jr., Mark Ruffalo, Scarlett Johansson, Jeremy Renner, Samuel L. Jackson, Cobie Smulders, James Spader, Aaron Taylor-Johnson, Tom Hiddleston, Elizabeth Olsen a další.

ŽÁNŘ: Akční, Dobrodružný, Sci-fi

REŽIE: Joss Whedon

PREMIÉRA: 30. 4. 2015 (v České republice a na Slovensku)

EX MACHINA

Pud sebezáchovy je nejsilnější lidský instinkt.

Caleb (Domhnall Gleeson) měl neuvěřitelnou kliku. Ve firemní soutěži vyhrál hlavní cenu, týdenní pobyt na horské chatě svého zaměstnavatele, geniálního vědce Nathana (Oscar Isaac). V okamžiku kdy uprostřed pustiny vyskočí z vrtulníku, který ho na místo dopravil, dojde mu, že na tenhle týden jen tak nezapomene. Jenže ani nejbujnější fantazie by ho nedokázala připravit na to, co ho čeká v supermoderní stavbě připomínající protiatomový bunkr. Prvotní ostych zažene Nathanův přátelský přístup. Pak se však seznámí s Avou (Alicia Vikander). U přátelské dívky s krásnou tváří jen dráty vedoucí jejím průsvitným tělem prozrazují, že je ve skutečnosti unikátním technologickým experimentem. Jeho součástí se právě stal i Caleb. Jeho úkolem je prostá interakce s Avou, kterou Nathan pečlivě pozoruje a zaznamenává a testuje tak možnosti umělé inteligence. Dokáže být Ava natolik „lidská“, že Caleb zapomene, že komunikuje s robotem? Dokáže v něm probudit nějaké city? Calebovi se však role pokusného morčete začne čím dál víc zajídat, zvláště když s Avinou pomocí zjistí, že Nathan mu o svém výzkumu neřekl zdaleka všechno.

HRAJÍ: Alicia Vikander, Domhnall Gleeson, Oscar Isaac a další.

ŽÁNŘ: Drama, Sci-fi, Thriller

REŽIE: Alex Garland

PREMIÉRA: 30. 4. 2015 (v České republice a na Slovensku)

LADÍME 2

Rozsekáme vás přímo světově.

Mají skvělé hlasy, dokonalá těla (až na výjimky) a jsou královnami zpívání a capella, takže ve svých vystoupeních nepoužívají hudební nástroje. Celá Amerika jim leží u nohou a dokonce je pozvou, aby zazpívaly prezidentu Obamovi k narozeninám. Jenže stačí drobná technická komplikace, v níž figuruje zpěvačka s příznačnou přezdívkou Tlustá Amy, bezmocně visící na lanech před Barrackovými zraky částečně tak, jak ji Bůh stvořil. Z Barden Bellas, dosavadních miláčeků země, je najednou ten nejvděčnější terč.

HRAJÍ: Anna Kendrick, Elizabeth Banks, Brittany Snow, Alexis Knapp a další.

ŽÁNŘ: KOMEDIE, HUDEBNÍ

REŽIE: Elizabeth Banks

PREMIÉRA: 14. 5. 2015 (v České republice a na Slovensku)

ZEMĚ ZÍTRKA

Boj o zítřek začíná již dnes.

Bývalý dětský génius Frank (Clooney), naplněný rozčarováním ze světa, ve kterém žije, a Casey (Britt Robertson), chytrá a optimistická dospívající dívka, plná vědecké zvědavosti, se společně vydávají na nebezpečnou misi s cílem odhalit tajemství záhadného místa, ztraceného kdesi v čase a prostoru, známého pouze pod názvem „Země zítřka“. To, co na tomto místě budou muset vykonat, navždy změní celý svět – a také je samotné.

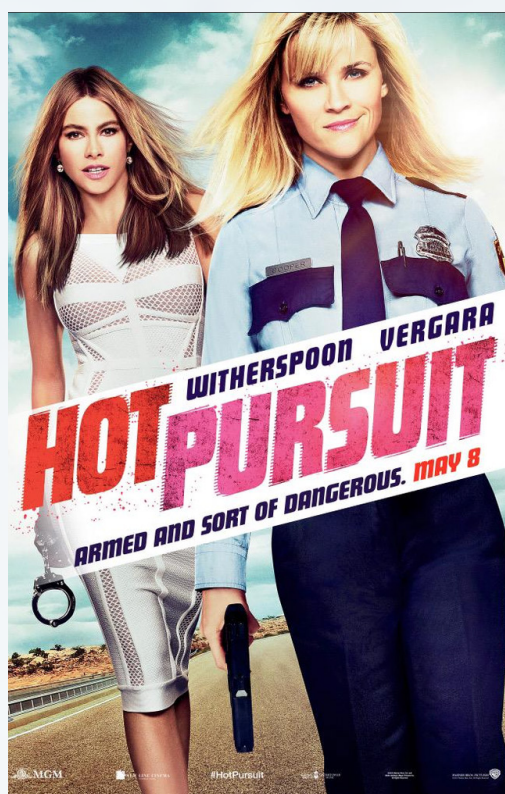
HRAJÍ: George Clooney, Judy Greer, Britt Robertson, Kathryn Hahn, Hugh Laurie a další..

ŽÁNŘ: Sci-fi, Mysteriózní

REŽIE: Brad Bird

PREMIÉRA: 21. 5. 2015 (v České republice a na Slovensku)

DIVOKÁ DVOJKA

Ozbrojené a tak trochu nebezpečné.

Reese Witherspoon hraje v této akční komedii vzornou a snaživou policistku, jejíž svěří do ochrany klíčového svědka v soudním procesu s vlivným mafiánským bossem. Svědek je vlastně ona - sexy manželka místního drogového dealera (Sofia Vergara). Když se o tuto dvojici začnou intenzivně zajímat najatí zabijáci a zkorumpovaní policisté, nezbývá jim nic jiného, jen se vydat na útěk napříč celým Texasem.

HRAJÍ: Sofia Vergara, Reese Witherspoon, John Carroll Lynch a další.

ŽÁNŘ: AKČNÍ, KOMEDIE

REŽIE: Anne Fletcher

PREMIÉRA: 28. 5. 2015 (v České republice a na Slovensku)

SAN ANDREAS

Vždy jsme věděli, že to jednou přijde.

Poté, kdy o sobě dá vědět nechvalně známý tektonický zlom San Andreas a vyvolá v Kalifornii zemětřesení o síle 9 Richterovy stupnice, vydávají se pilot průzkumného a záchranného vrtulníku (Dwayne Johnson) a jeho bývalá manželka, s níž již delší dobu nežije, na cestu z Los Angeles do San Franciska zachránit svou jedinou dceru. Ale jejich složitá cesta na sever je pouze začátek. A když už si myslí, že to nejhorší už mají za sebou... tak velké drama teprve začíná.

HRAJÍ: Dwayne Johnson, Alexandra Daddario, Carla Gugino, Colton Haynes a další.

ŽÁNŘ: Dobrodružný, Katastrofický

REŽIE: Brad Peyton

PREMIÉRA: 28. 5. 2015 (v České republice a na Slovensku)

Snow White

Známa po celom svete a stvárňovaná mnohými herečkami. Ktorá bola ale skutočnou Snehulienkou, a ktorá len chabou náhradníčkou?

KNIŽNÁ PODOBA

Z detských knižiek poznáme, taktiež, mnoho podôb tejto princeznej, ktorá bola jednou z prvých, ktorú si na paškál vzalo štúdio Disney.

V knihách je popísaná ako dievčina s pokožkou bledou ako sneh. Myslím, že jej upravená verzia z roku 2014 ju má trošku „opálenejšiu“, viac ako len trošku naružovelú.

Vlasy čierne ako uhol... Čo sa v starej verzii, samozrejme, zachovalo, ale tá vynovená už dostala modrastý odtieň, aby to nebola len obyčajná čierna škvrna. No a nakoniec pery červené ako krv.

Neviem ako vy, ale moja krv rozhodne nie je naružovelá a ani v iných odtieňoch, ktoré sa skôr prikláňajú k oranžovej než skutočne červenej farbe.

U Disneyho sa pre ňu stala typická žltá sukňa s modrým živôtikom a červená, alebo skôr ružovo-červená, mašla do vlasov.

Či už ľudia od Disneyho zamýšľali spraviť z tejto princeznej to, čo je z nej teraz je, alebo to bol len trend, to nevieme. Čo ale vieme je to, že to mohlo dopadnúť aj horšie...

4/5

FILMOVÉ PODOBY

KRISTIN KREUK

Ako prvú ukážku tu máme film Snehulienka z roku 2001, ktorú si zahrala, dnes už, 33 ročná Kristin Kreuk.

Bledá pleť s jemným rumencom, dlhé havranie vlasy a krásne plné, prirodzene červené pery.

Keď som bola malá, považovala som ju za najkrajšiu Snehulienku, ktorú som dovtedy videla a musím povedať, že i teraz je v jednej z vedúcich pozícií.

Všetkému dodáva na dokonalosti ešte dobový odev, ktorý je spomínaný i v starších, dnes už asi aj rozpadnutých, vydaniach. Tým, aký je odev jednoduchý, vynikne jej tvár a ľudí prinúti obdivovať ju.

Taktiež jemné šperky, ako je príviesok okolo krku, ktorý sa dopĺňa so zlatou „korunkou“ v jej čiernych vlasoch.

5/5

0,5/5

KRISTEN STEWART

Nasleduje Kristen Stewart vo filme Snehulienka a lovec.

No, čo k tomu napísať, aby sa nikto neurazil? Kristen by už v živote nemala hrať žiadnu princeznú, pretože či sa snaží tváriť udivene, zvodne, nebezpečne, odhodlane, vydesene... ja stále vidím ten istý zhúlený pohľad.

Prepáčte, ale ak chceli natočiť akčnú Snehulienku, tak tam rozhodne nemali obsadzovať ju.

Dokonca sa z čiernych vlasov stali hnedé, z pokožky bledej ako sneh je mierne opálená losangelská a asi jedine tie pery má prirodzene červené, a to len preto, lebo si ich neustále hryzie.

Toto bola jedna z najhorších volieb, ak nie tá najhoršia voľba, na Snehulienku.

Plus dávam len kostýmu, ktorý sa hodil do doby, v ktorej bol príbeh zasadený. A ladil i s prostredím.

LILY COLLINS

V tom istom roku, ako bola natočená predošlá Snhulienka, sa natáčala i rozprávkejšia verzia s Lily Collins pod názvom Mirror Mirror.

Lily sme už mohli vidieť vo viacerých dosť rozličných úlohách, ale ako rozprávkovú Snhulienku som si ju zapamätala najlepšie. Okrúhla bledá tvár s krvavo červenými perami a dlhými čiernymi vlasmi. Na Snhulienku je ako stvorená. Pridáme pastelové farby a čarovná rozprávka je na svete. Dokonca sa nemusím pozastavovať ani nad jej hrubým obočím, pretože to pritiahne pohľad na jej tvár, ktorá jej aj tým, že je to obočie také tmavé, na pohľad oveľa bledšia. Jednoducho povedané, princezná z modernej rozprávky obklopená živými farbami.

5/5

GINNIFER GOODWIN

A v neposlednej rade musím spomenúť i seriálovú Snhulienku z Once Upon a Time, Ginnifer Goodwin.

Čierne vlasy, červené pery, ale nie až tak bledá pokožka, no i tak ju považujem za jednu z tých vydarenejších Snhulienok. Buclatá tvár i celkovo guľatejšia postava, najmä po pôrode, nám dáva pocit, že princezná nemusí byť dokonale štíhla, pretože žena s plnšími tvarmi je rovnako krásna, ak nie krajšia, ako tie, ktorým trčia všade kosti. Táto Snhulienka je akčná i romantická, hrdinka, ale nie vždy sa rozhodujúca správne.

3/5

ZHRNUTIE

Pár slovami by sa to dalo povedať asi takto: v niektorých prípadoch sa mohli rozhodnúť lepšie, v iných siahli po dokonalosti.

Tu som vám predstavila, čo je podľa mňa skvelé spracovanie tejto postavy a čo je teda, rozhodne, katastrofálne...

KONEČNÉ HODNOTENIE

4/5

Nechcete, aby jej meč stál proti vám...

Magie mrtvých

Atlanta by byla příjemným místem k životu, jen kdyby nebylo magie...

Když magie pohltí svět, objevují se monstra a odpadlí mágové spřádají svá kouzla. Pistole se zasekávají a auta odmítají startovat. Ale pak se technologie znovu přihlásí o slovo a magie ustoupí stejně nespočítatelně, jako se předtím objevila. Jen po ní zbudou nejrůznější druhy paranormálních problémů.

Kate Daniels, žoldáčka, které se smůla lepí na paty a do kapsy má hluboko, se živí odstraňováním právě takovýchto magických potíží. Ale když je zavražděn její opatrovník, honba za spravedlností ji vtáhne do mocenských bojů mezi dvěma nejsilnějšími frakcemi magických bytostí v Atlantě. Mezi Pány mrtvých, nekromanty ovládajícími upíry, a Smečku, polovojenský klan kožoměnců. Tyto dvě strany se vzájemně obviňují ze série nezvyklých vražd - a smrt Katina opatrovníka by s tou záhadou mohla být spojená. Obě organizace na Kate vytrvale tlačí, aby případ vyřešila, a ona si začíná uvědomovat, že si ukousla větší sousto, než dokáže zvládnout...

Magie spaluje

Když Atlantu zalije magie, má Kate jistotu, že velmi brzo bude mít dostatek práce. Živí se totiž likvidací „následků“, které po sobě vlna magie vždy zanechá. A likvidace je naprosto přesný výraz - oživlého démona k smrti neukecáte...

Vlny paranormální energie obvykle zaplavují město a zase ustupují, podobné mořskému příboji. Ale jednou za sedm let nastane čas erupce, kdy se magie utrhne z řetězu. A tentokrát Kate stojí před problémem nevidaných rozměrů. Doslova božských.

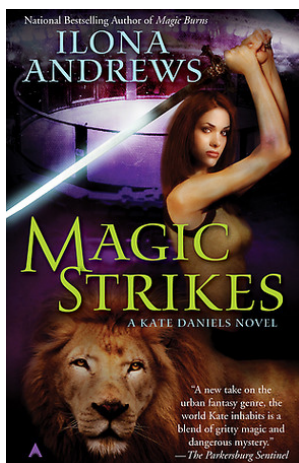
I když vše zpočátku vypadalo na obyčejnou krádež. Smečce někdo uloupil cenné mapy a Kate vyrazila po stopě drzého zloděje. Velmi brzo však zjistila, že ukradené mapy jsou pouze prvním tahem v monumentální hře, která může skončit totální zkázou Atlanty a masakrem všech živých...

Magie útočí

Od chvíle, kdy začala Kate Danielsová pracovat pro Řád rytířů milosrdné pomoci, má tahle žoldačka práce s paranormálními problémy až nad hlavu. A v Atlantě, kde magie přichází a odchází ve vlnách, jak se jí zlíbí, to už o něčem vypovídá.

Když je její vlkodlačí kamarád Derek nalezen polomrtvý, Kate zjišťuje, že stojí proti dosud největší výzvě své kariéry. Její vyšetřování ji totiž zavede k Půlnočním hrám. Ultimátnímu turnaji nadpřirozených bytostí jen pro zvané, kde neplatí téměř žádná omezení ani pravidla. Jí a Curranovi, Pánovi šelem, se podaří odhalit temné plány, jež by mohly navždy změnit osudy všech atlantských kožoměnců...

Táto séria ku mne prišla úplnou náhodou. Raz som ti tak proste prehľadávala jeden z obľúbených webov a narazila som na obálku, ktorá ma zaujala. Žena s mečom, hlava leva, vyzerá to veľmi vzrušujúco. Prečítala som si, o čom by mala byť. Netušila som, čo vlastne čakať a nevkladala som do toho všetkého príliš veľa nádejí. Ale akoby som proste tú knihu musela otvoriť. Nevieť prečo, meno autorky mi bolo tiež neznáme. Nakoniec som zistila, že to vlastne ani nie je žena, ale manželský pár.

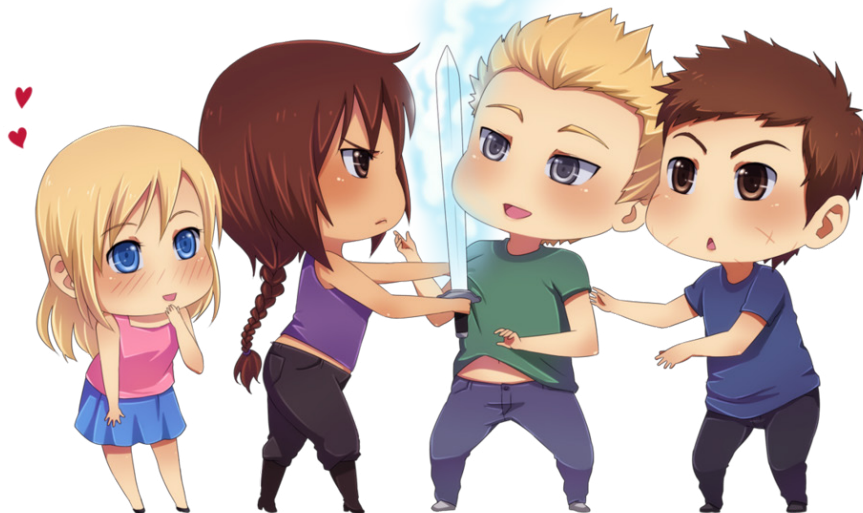
Ale napriek tomu sa mi vlastne zapáčila až nejaká tá hlavná myšlienka. Teda, vlastne ani nie to, ale celkový koncept sveta. Na začiatku mi chvíľku trvalo prelúskat sa tými nekonečnými opismi, ktorým som takmer vôbec nerozumela. Bolo to o trochu zložitejšie než je bežné pri začiatkoch sérií a kníh. Nedokázala som sa do toho všetkého nejako do-

stať. Ale potom som vytrvala a dostala sa k tomu všetkému krásnemu a podstatnému.

Ten svet je fascinujúci. Je takmer dystopický, život po konci života. Aspoň tak to vyzerá. Všetko sa to sústreďuje takmer výhradne v rámci jedného mesta, v tomto prípade ide

o apokalyptickú Atlantú. (Človek sa pozrie aj na iné miesta, ale to až v neskorších dieloch.) Keďže je to „urbanka“, nie je to ani také prekvapujúce.

A do tohto poničeného mesta je zasadená mágia taká silná, až totálne odrovnala technológiu. Ako nadše-

nec fantasy to považujem za veľmi krásnu predstavu. Na začiatku to ale predstavuje dosť obrovský problém, hlavne to, že sa strácate v jednotlivých vlnách mágie a technológie. Osobne sa v nich strácam ešte teraz, keď sa ich snažím niekomu objasniť. Ale tento fakt sám osamote ma dokázal prinútiť nejako sa viac vrhnúť na knihu, ktorú som čítala. A všetko sa to ešte len začínalo.

Okrem všadeprítomných nadprirodzených schopností a celkového ovzdušia je tú aj častý výskyt príšeriek, o ktorých ste nikdy predtým nepočuli. Teda, teraz naozaj nemyslím „kožomencov“, ktorí zo všetkého najviac pripomínajú klasických vlkolakov premieňajúcich sa na ďalšie iné zvery. Fascinuje ma, ako ich autori pomenili a pridali im nové vlastnosti, nové obmedzenia a pravidlá, takže to nie je klasický klišeovitý chlupáč, ktorý sa bojí striebra a splnu.

Okrem nich sú tu čarodejnice a niečo podobné upírom a všetci sú akoby oblečení v novom šate. Do príbehu to prinieslo osvieženie a prilákalo to moju pozornosť. Navyše to všetko bolo pretkané mytológiou.

A teraz nehovorím o občasných spomenutiach danej témy, alebo premieľanie tisíckrát opakovaných príbehov, ktoré všetci poznajú naspamäť. Teraz hovorím o skutočnom ponorení sa to mytologických príbehov národov, o ktorých človek ani často nevie, že vôbec existovali. Je to nečakané a hlavne to zaujme čitateľa, mňa to úplne dostalo a prinútilo ma to otáčať stránky.

Spracovanie nakoniec prekonal môj skepticizmus a napomohlo tomu, aby som sa do kníh úplne ponorila. Hltala som slová ako na bežiacom páse a okrem toho všetkého ma neuveriteľne bavili aj postavy a všetko, čo sa tam dialo. Občas som pretáčala očami a niekedy som ve-

dela presne určiť to, čo sa stane, ale v príbehu boli podstatnejšie veci, ktoré sa tlačili na povrch. Najmä

celková dynamika a skvelý námet i spracovanie.

Prečo začať čítať túto sériu?

Manželia Ilona a Gordon Andrewsovci nestavili na totálnu originalitu. V súčasnosti vlastne nie je možné vytvoriť niečo na sto percento originálne, čo by sa nepodobalo na absolútne žiadnu knihu. Ale vždy je podstatné spracovanie a nie to, o čom čítame. Teda, skôr ide o to, ako autori prezentujú aj päťdesiatkrát spracovanú tému.

Ich tajomstvo asi tkvie v perfektne rozohranej spolupráci. Niekedy viete presne určiť, ktorú časť napísal niekto iný. V tejto sérii by ste po tom pátrali asi márne. Je skvelým vyvážením smrtonosnej akcie a emocionálne ladených scén. Aj opisy sú v nejakom tom krásnom pomere, hoci na začiatku to tak nevyzeralo.

Všetko klesá a zase stúpa, posúva sa vpred a niekedy aj vzad. Je to séria o tom istom ústrednom páre, čiže postavy dobre poznáte a nemáte problém predvídať ich správanie. Každá kniha sa vlastne venuje inému problému, rieši inú zápletku (ktorá občas pôsobí takmer kriminálne) a hoci sa vyrieši, vždy ostane niečo, čo sa preniesie na ďalší diel. A vždy to má súvis s hlavnou hrdinkou. Ale napriek tomu všetkému je to stále zvedavosť, ktorá sa nesie celou sériou. Vždy existujú otázky, ktoré neboli položené a odpovede, ktoré neboli odhalené.

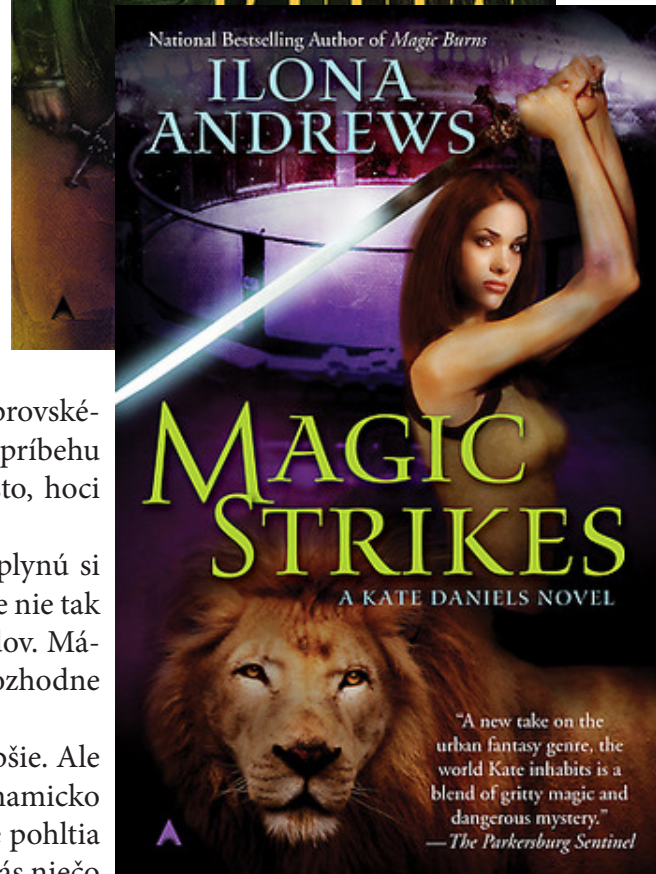
Ústredné postavy sa presne hodia do prostredia. Všetko je tvrdé a ak si nedáte pozor, tak pridete o život. Tým pádom nebudete hľadať naivných romantikov, ale ostrieľané postavy, ktoré sa vedú o seba postarať.

Kate je taká ta typická hrdinka z urban fantasy, ktorá sa nebojí nakopať nikomu zadok. Oháňa sa mečom, nejakým tými trikmi a vedomosťami, ktoré prekonávajú každý druhý priemerný slovník mytológie. Na druhej strane je Curran, ktorý je takmer dokonalý chlap premieňajúci sa na obrovskú mačku, s ktorou by sa človek normálne rád pomaznal, keby tak hlasno nevrčala. A ku Kate sa skvele hodí, čo je najdôležitejšie. Spolu dokážu takmer čokoľvek, aj keď najradšej sa vrhajú po hlave do situácií, ktoré ich môžu stáť krk a všetko len pre to, aby zachránili tých, ktorých milujú. A ich poňatie romantiky je jednoznačne úžasne originálny.

Ostatné postavy sú takisto veľmi dobre vykreslené, niektoré si obľúbite, iné túžite okamžite zabiť. Čo je rozhodne ukážkou obrovského talentu tejto dvojice. Čokoľvek, čo sa vyskytne v samotnom príbehu využívajú vo svoj prospech a každý detail má svoje jasné miesto, hoci niekedy sa zdajú absolútne nedôležité.

Jednotlivé príbehy nadväzujú jeden na druhý, preplietajú sa a plynú si vlastným tempom. Dotvára to dobre popísané prostredie a hlavne nie tak často frekventované mytológie a panteóny bohov rôznych národov. Mágia a nadprirodzeno sa spájajú s číro ľudskými vlastnosťami, čo rozhodne podporuje príťažlivosť série.

Nie všetky knihy sú dokonalé. Niektoré sú lepšie, iné sú zase slabšie. Ale ide o celkový dojem, ktorý vo vás príbeh zanechá. A toto je dynamicko-akčné dobrodružstvo plné surových emócií, ktoré vás dokonale pohltia a ostanú vo vás. A nie je práve toto dôležité na príbehu? Aby vo vás niečo zanechal?

Fakty o sérii, ktoré ste možno nevedeli:

- Prvá kniha série bola preložená do viac ako 10 jazykov.
- V sérii je zatiaľ zazmluvnených 10 kníh, tento rok (približne 4. 8.) by mal vyjsť ôsmy diel. Okrem toho do série patrí aj 7 krátkych noviel/poviedok, ktoré opisujú niektoré udalosti priamo zo série. Okrem toho k nej ešte patrí jedna takmer samostatná kniha Magie strelného prachu, ktorá je v podstate aj prvou v sérii Kate Daniels World.
- Okrem toho existuje celkovo 7 krátkych scén, ktoré sú napísané z pohľadu Currana (pretože inak je séria napísaná z pohľadu samotnej Kate) a napísal ich Gordon Andrews sám a bez spolupráce manželky. Okrem toho ešte na ich stránke nájdete krátke epizódky zo života Currana, Kate a ich priateľov, väčšinou sa točia okolo ich spoločných konverzácií na Twitteri.
- Autori vytvorili blog zameraný na svet Kate Daniels. Nájdete tu obrázky od fanúšikov a informácie o jednotlivých knihách. Takisto upútavky na práve vychádzajúce knihy a občas aj spoilerové informácie o ďalších príbehoch, takže ak si nedáte pozor, tak sa dozviete niečo, čo by ste nechceli vedieť.
- Na blogu nájdete aj sekciu o postavách, základné informácie a ich doterajší vývoj v celej sérii (informácie boli písané krátko po vydaní 7. knihy).
- Takisto tu nájdete mapu postapokalyptickej Atlanty.

RICHHELLE MEAD

„Ve škole jim pijou krev.“ A že Vampýrská akademie není jen obyčejnou školou, se můžou přesvědčit i čtenáři při čtení šestidílné oblíbené série s hrdinkami Lissou Dragomirovou a především její strážkyní, dhampýrkou Rose Hathawayovou. Přátelství a láska je přeci jen někdy důležitější, než věc nutná k přežití. I když se jedná o krev pro upíry...

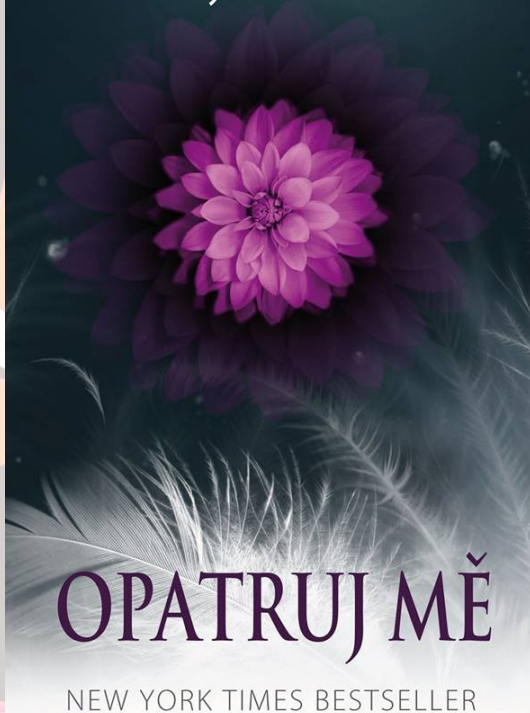
Velmi oblíbená autorka mnoha fantasy ság pro mládež a dospělé Richelle Mead (*12. listopadu 1976) se narodila v Michiganu a už od mládí se projevovala jako velmi nadaná dívka se slibovanou budoucností. Vystudovala hned několik univerzit, díky čemuž získala nejen mnoho titulů a diplomů, ale i zkušenosti pro svou budoucí kariéru. Je přesvědčená, že jenom díky zkušenostem se se psaním vypracovala na takovou úroveň.

Rozhodně nejpopulárnější je již zmíněná šestidílná série Vampýrské akademie, vydávaná již od roku 2007, za kterou se umístila na seznamu bestsellerů NYTimes, US Today, získala ocenění do Americké knihovnické asociace a byla přeložena do třiceti jazyků. Spin-off VA je šestidílná série Pokrevní pouta s hlavní hrdinkou - alchymistkou Sydney Sageovou a Adrianem Ivashkovem. Poslední díl by měl vyjít v květnu tohoto roku. Další šestidílnou sérií je Sukuba, tentokrát orientována na všechny druhy nadpřirozených bytostí. Méně známější je nová knižní série Věk X orientována na blízkou budoucnost.

Z angličtiny nebyla přeložena série Černé labutě a její některé další povídky. Přesto můžeme Richelle Mead považovat za jednu z nejlepších autorek fantasy příběhů pro mládež.

Maya Banks

OPATRUJ MĚ - MAYA BANKS

VYDAVATELSTVO: BARONET

Když je mladší sestra Caleba Devereauxe unesena, pokračovatel bohaté a mocné rodiny ví, že jedinou šancí, jak ji najít, je obrátit se na tu nejnepravděpodobnější osobu: ženu s darem najít odpovědi, které se ostatním skrývají.

Ramie dokáže vycítit něčí bolest, umí tak najít ztracené a pohřešované osoby. Její schopnost má však svou cenu. Kdykoli ji využije, přijde o kus sebe. Najít sestru atraktivního a netrpělivého Caleba ji téměř zničí. Ačkoli ji ten muž přitahuje jako magnet, ví, že se od něj musí držet co nejdál.

Caleba tíží pocit viny za bolest, kterou Ramie způsobil. Je odhodlaný vše napravit. Když už si myslí, že Ramie navždy zmizela, znovu se objeví. Má potíže a potřebuje jeho pomoc. A Caleb je ochoten riskovat vše, co má, jen aby ji ochránil – včetně svého srdce...

MIHOTAVÉ STÍNY - PATRICIA BRIGGS

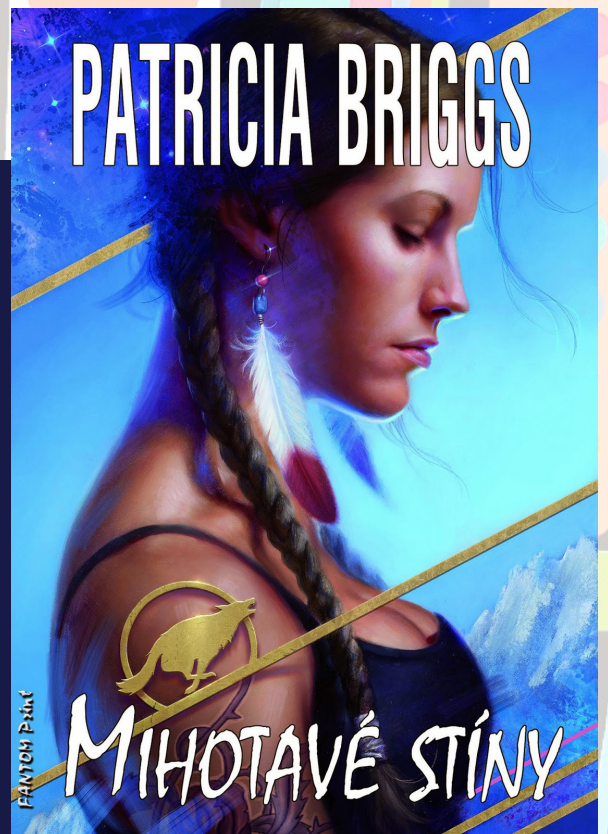
VYDAVATELSTVO: FANTOM PRINT
*I NETVOŘI ŽIJÍCÍ VE STÍNECH
MŮŽOU MÍT SRDCE...*

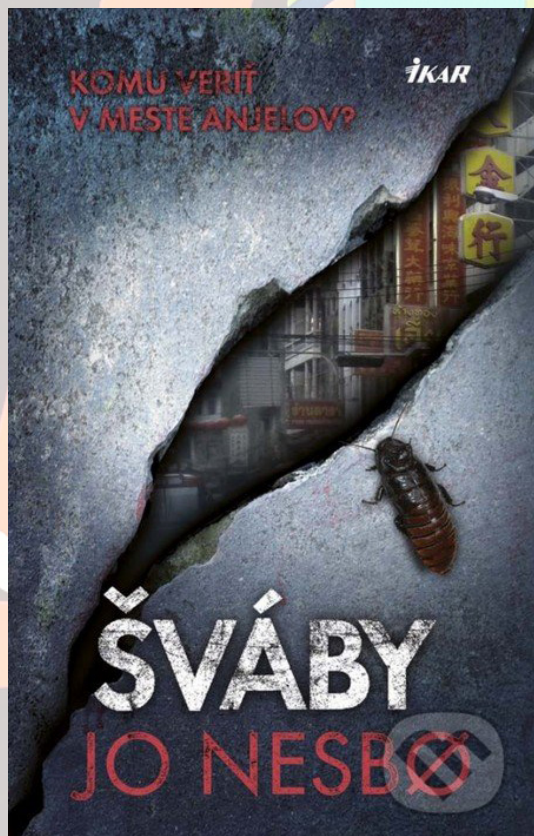
...ANEBO CO SE STALO, KDYŽ JSTE SE NEDÍVALI!

Nejpopulárnější urban fantasy série o automechaničce Mercedes Thompsonové se dočkala dalšího přírůstku. Patricia Briggsová tentokrát nechává čtenáře nahlédnout za oponu hlavního příběhu a přináší sbírku příběhů ze zákulisí.

Povídková sbírka *Mihotavé stíny* přivádí čtenáře zpět do světa automechaniky a kožoměnkyně Mercedes Thompsonové, tentokrát se však nejedná o její příběh, nýbrž o pohled do zákulisí celé série. Sbírkou obsahuje deset povídek a dvě vystřižené scény, které přibližují život a pohled ostatních postav.

Autorka se v povídkách vrací do hluboké minulosti, například v srdceryvném příběhu Samuela a Ariany, nebo setrvává v současnosti a poskytuje čtenářům vhled do života vedlejších protagonistů série. Díky tomu se mohou čtenáři lépe seznámit například s Asilem, Benem, či Warrenem a jeho přítelem Kylem.

ŠVÁBY - JO NESBO

VYDAVATELSTVO: IKAR

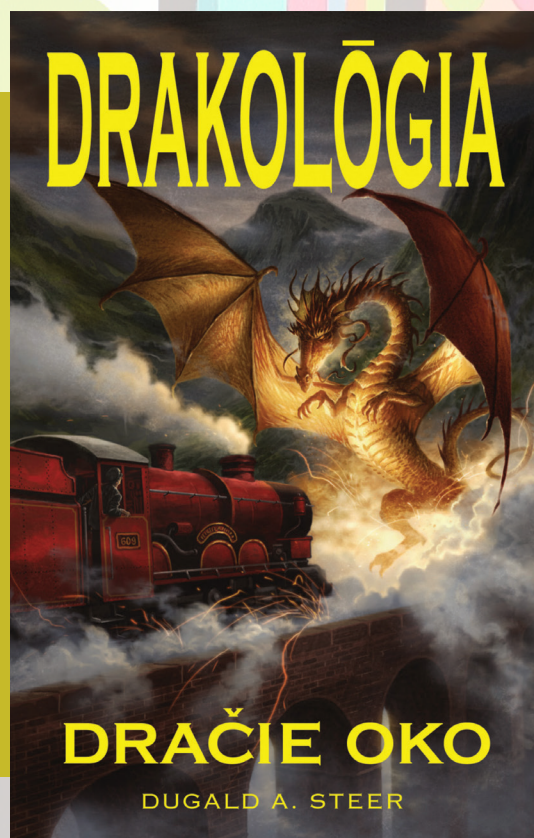
Šváby sú v poradí druhou časťou krimisérie s populárnym detektívom Harrym Holem. Dej sa tentoraz presunie do Bangkoku, kde v jednom bordeli nájdu zavraždeného nórskeho veľvyslanca v Thajsku. V chrbte má zapichnutý nôž a v taške fotografie s detským pornom. Keďže veľvyslanec udržiaval blízky kontakt s nórskeho premiérom, na ministerstve zahraničia sa šíri panika.

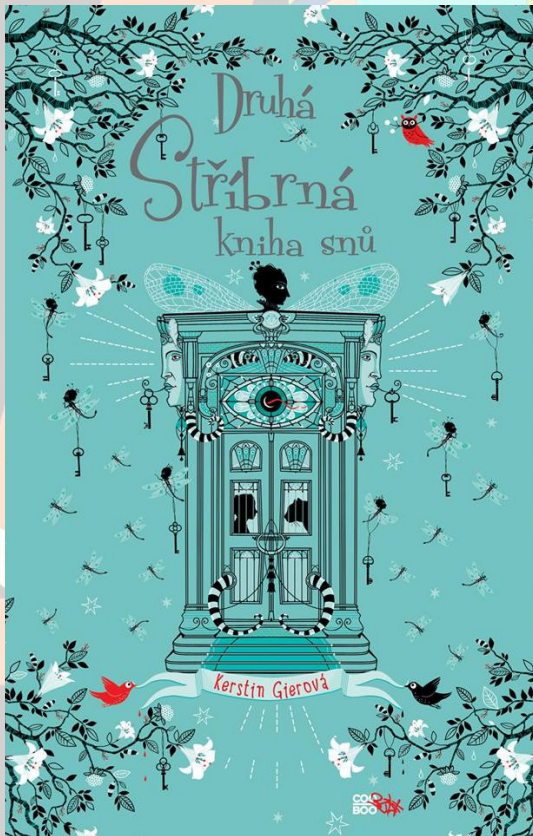
Ako čo najskôr zabrániť politickému škandálu? Harry Hole nasadá do lietadla s jasným zadaním: prípad vyriešiť, no veľmi sa nemiešať do tejto ošemetnej záležitosti. Harry sa však nedá zmanipulovať a hneď sa so svojou thajskou kolegyňou púšťa do vyšetrovania. Čoskoro sa ukáže, že nejde len o náhodnú vraždu. Za stenami sa totiž niečo hmýri a šramotí. Niečo, čo neznaša denné svetlo.

DRAČIE OKO -Dugald A. Steer

VYDAVATELSTVO: SLOVART

Dobrodružstvo! Zloduchovia! A draky, draky, draky! Od autora celosvetovo úspešných kníh o Drakológii prichádza štvordielna séria o začiatkoch skutočných drakológov na sklonku 19. storočia. Súrodenci Daniel a Beatrice nechodia do obvyčajnej školy. Bývajú u výstredného profesora Ernesta Drakea, ktorý ich postupne zasväčuje do tajov drakológie - vedy o drakoch. S rodičmi na druhom konci sveta si užívajú bezstarostný život obklopený drakmi. No potom zmizne vzácny drahokam Dračie oko, ktorého krádež zosnoval Ignatius Crook, úhlavný nepriateľ profesora Drakea. Súrodenci sa môžu spoľahnúť len na seba a na niekoľko priateľských drakov na ceste za mocným drahokamom, ktorý Dračiemu majstrovi poskytuje nevídanú moc.

DRUHÁ STŘÍBRNÁ KNIHA SNŮ - KERSTIN GIEROVÁ

VYDAVATELSTVO: COOBOO

Liv je v šoku: Secrecy zná její nejtajnější tajemství. Ale odkud? A co před ní Henry skrývá? Co je to za podivnou postavu, která se potuluje a řádí v nekonečných chodbách snového světa? A proč je Livina sestra Mia najednou náměsíčná?

Noční můry, záhadná setkání a divoké pronásledování zrovna nesvědčí dobrému spánku. K tomu se musí Liv vyrovnat se svou nově poskládanou rodinou a intrikánskou babičkou. A faktem, že existují lidé, kteří s ní mají nevyřízené účty. Jak přes den, tak v noci...

FANÚŠIČKA - RAINBOW ROWELL

VYDAVATELSTVO: YOLI

Cath je fanúšička seriálového hrdinu Simona Snowa.

Jasné, celý svet zbožňuje Simona Snowa... Ale Cath je fanúšičkou celý svoj život a je v tom fakt dobrá. So sestrou dvojčaťom Wren sa ešte ako deti ukryli v Simonovom svete a pomohlo im to zvládnuť matkin odchod. Čítanie. Druhé čítanie. Vypisovanie na fanúšikovské fóra, písanie fanfiction, prezliekanie sa za postavy na každú filmovú premiéru. Cathina sestra už z fandomu vyrástla, ale Cath to nedokáže. Ani nechce.

Obe sestry majú osemnásť a idú na výšku. Wren nečakane vyhlási, že nechce v internáte bývať s Cath, aby bola nezávislejšia. Dvojčatá sa rozdelia a Cath je vydaná napospas namosúrenej spolubývajúcej a jej očarujúcemu frajerovi. Jej profesorka si myslí, že fanfiction je koniec civilizácie, a pekný spolužiak sa chce rozprávať iba o slovách... Popri tom všetkom sa Cath ustavične bojí o milujúceho, no zraniteľného otca, ktorý ešte nikdy nezostal sám. Otázka znie: Zvládne to Cath? Dokáže to, aj keď ju Wren nebude držať za ruku? Je pripravená žiť vlastný život? A chce vôbec vykročiť vpred, ak to znamená, že musí opustiť Simona Snowa?

Rozprávanie o prvej láske, rodine a fanfiction

Od autorky bestsellera
Eleanor a Park

YOLI

Rainbow Rowellová

KOMU VERIT
V MESTE ANJELOV?

IKAR

UKÁŽKA Z KNIHY

ŠVÁBY
JO NESBO

Na semafore naskočila zelená. Oknami výkladov obchod-ného domu Robertson Department Store zatriaslo hučanie motorov áut, motoriek a tuktukov. Pohlo sa aj auto, v ktorom sedela Dim. Výklad s dlhou červenou hodvábnou sukňou pohltila večerná tma.

Sedela v taxíku, netlačila sa v preplnenom autobuse a nešla ani zhrdzaveným tuktukom. Zastavila si taxík, ktorý mal klimatizáciu, a šofér držal hubu. Oprela si zátylok o operadlo a prinútila sa vychutnávať ten po-cit. Pohoda. Popri nich sa prehnal moped. Dievča, ktoré sa tislo k červenému tričku s prilbou, sa na ňu dívalo prázdny pohľadom. Len sa drž, napomenula ju v duchu Dim.

Na ulici Rama IV sa šofér zaradil za nákladniak, vyfukujúci také mračná čierneho dymu, že zatienili aj jeho ešpézetku. Klimatizácia schladila výfukové plyny a takmer ich zbavila smradu. Takmer. Diskrétne si zamávala rukou pred nosom, aby naznačila šoférovi, čo si myslí. Šofér na ňu fľochol v spätnom zrkadle a preradil sa do druhého pruhu. Pohoda.

Kedysi to bolo inak. V dome, kde vyrastala, ich bolo šesť dievčat. O šesť viac, než rodina potrebuje, hundral otec. Mala sedem rokov, keď v rozvírenom prachu ulice mávali na rozlúčku sestre, ktorú práve popri hne dom kanáli odvážal traktor. Sestra dostala čisté šaty, lístok na vlak do Bangkoku a adresu v Patpongu, napísanú zozadu vizitky. Ronila vodopády slz, hoci Dim mávala tak mocne, až mala pocit, že jej odletí ruka. Mama pohladkala Dim po vlasoch a zašepkala, že to nie je ľahké, no nie je to ani také zlé. Aspoň nebude musieť obchádzať domy ako kwai, ako to robila pred svadbou mama. Okrem toho Miss Wong jej sľúbila, že sa o ňu dobre postará. Otec prikývol, odplul si betel spomedzi čiernych zubov a dodal, že farangovia v baroch dobre platia za nové dievčatá.

Dim nepochopila, čo znamená kwai, no nechcela sa pýtať. Samozrejme, vedela, že kwai je vôl. Podobne ako väčšina ich susedov ani oni nemali na vlastného vola. Keď potrebovali zožať úrodu z ryžového poľa, prenajímali si zvieru od pocestných. Až neskôr sa dozvedela, že aj dievčatá, ktoré chodia s volmi, volajú kwai, keďže sa ich služby ponúkajú ako bonus. Taká bola tradícia. Azda stretne sedliaka, ktorý ju bude chcieť, skôr než zostarne.

Jedného dňa – mala vtedy pätnásť – prišiel za ňou otec na pole. Klobúk držal v ruke a slnko mu svietilo do chrbta. Kričal jej meno. Neodpovedala hneď, najprv sa vystrela a rozhládla sa po zelených poliach okolo ich nevelkého domca, privrela oči a započúvala sa do kriku trubača v lístí. Vdýchla vôňu eukalyptov a kaučukovníkov hlboko do pľúc. Vedela, že je na rade.

Prvý rok sa delila o izbu s ďalšími tromi dievčatami. Požičiavali si všetko, posteľ, jedlo aj šaty. Najmä na šatách si dali záležať. Dievča bez pekného odevu neoslo vilo najlepších zákazníkov. Naučila sa tancovať a usmievať, naučila sa rozoznávať, kto chce kupovať len drinky a kto prišiel za sexom. Otec sa vopred dohodol s Miss Wong, že jej zarobené peniaze budú posielat rovno domov, a tak ich v prvých rokoch veľa nevidela. Miss Wong bola spokojná a postupne čosi občas odložila aj pre Dim.

Miss Wong mala dôvod na spokojnosť. Dim pracovala tvrdo a zákazníci kupovali drahé drinky. Miss Wong mohla byť rada, že ešte neodišla, lebo párkrát jej už veľa nechýbalo. Jeden Japonec sa chcel s Dim oženiť, no stiahol sa, keď ho požiadala o peniaze na letenku. Iný Američan ju vzal so sebou na Phuket a kúpil jej aj diamantový prsteň. Deň po jeho odchode ho zanesla do záložne.

Niektorí jej platili zle, a keď sa sťažovala, vyhodili ju na ulicu, iní sa obracali na Miss Wong, ak nebola ochotná vyhovieť všetkým ich prianiam. Necháпали, že vo chvíli, keď ju vyplatili z baru, Miss Wong dostala svoje a Dim je vlastnou paňou. Spomenula si na červené šaty vo výklade. Mama mala pravdu – nie je to ľahké, no nie je to ani také zlé.

Podarilo sa jej uchovať si nevinný úsmev a veselý smiech. Mali ho radi. Možno preto jej ponúkli miesto, ktoré Wang Lee inzeroval v denníku Thai Rath pod názvom G. R. O., teda Guest Relation Officer. Wang Lee bol malý tmavý Číňan, ktorý prevádzkoval motel na Sukhumvit Road. Jeho zákazníci boli takmer výlučne cudzinci so zvláštnymi želaniami, no nie až takými zvláštnymi, aby im nemohla vyhovieť. V podstate mala prácu uňho radšej ako nekonečné tance na bare. Okrem toho Wang Lee dobre platil. Jedinou nevýhodou bola dlhá cesta z jej bytu v štvrti Banglamphu.

Prekliata premávka! Opäť zastali. Naznačila šoférovi, že chce vystúpiť, hoci to znamenalo, že bude musieť prejsť šesť jazdných pruhov k motelu na druhej strane cesty. Otvorila dvere taxíka a vzduch ju ihneď oblapil ako teplý, vlhký uterák. Vyzerala medzeru v prúde áut, zakrývajúci si dlaňou ústa. Vedela, že to nepomôže. V Bangkoku sa nedá dýchať iný vzduch, no aspoň necítila ten smrad.

Vklzla medzi autá. Musela uskočiť pred dodávkou s nákladnou plošinou plnou popiskujúcich si chlapcov a po päťkách jej takmer prešla toyota. Žena za volantom si ju vôbec nevšimla. Dim napokon zastala na druhej strane cesty.

Vstúpila do prázdnej recepcie. Wang Lee prudko zdvihol hlavu.

„Tichý večer?“ spýtala sa.

Nahnevane prikývol. Za posledný rok už zažil priveľa takýchto večerov.

„Jedla si?“

„Áno,“ zaklamala. Myslel to dobre, no nemala chuť na rezance bez chuti, čo varil v kuchynke vzadu.

„Budeš musieť chvíľu počkať,“ vysvetlil jej. „Farang si chcel najprv pospať. Zavolá, keď bude pripravený.“

Vzdychla si.

„Lee, viete, že pred polnocou musím byť naspäť v bare.“

Pozrel sa na hodinky.

„Daj mu hodinu.“

Mykla plecami a posadila sa. Pred rokom by ju vyhodil za akýkoľvek náznak protestov, teraz však potrebuje každý dolár. Samozrejme, že nemusela čakať, no celá cesta z Banglamphu by tak vyšla navnívoč. Okrem toho si Lee zaslúži jej ochotu, nie je najhorší pasák.

Dofajčila tretiu cigaretu, vypláchla si ústa horkým čínskym čajom a posledný raz si skontrolovala šminky v zrkadle nad recepciou.

„Idem ho zobudiť,“ rozhodla sa.

„Hm. Máš korčule?“

Ukázala mu tašku.

Jej opätky škripali v štrku dvora medzi prízemnými budovami motela. Izba číslo stodvadsať bola celkom na konci. Nevidela pred ňou auto, no v okne sa svietilo. Možno už vstal. Vánok jej podvihol krátku sukničku, ale neschladil ju. Túžila po príchode monzúnu, nech už konečne zaprší. Tak ako bude po pár týždňoch záplav, rozbahnených ciest a útokoch komárov túžiť po suchých a bezveterných mesiacoch.

Zľahka zaklopala na dvere, nasadila svoj hanblivý úsmev a na špičku jazyka už pripravila otázku What's your name? Ticho. Zaklopala ešte raz a pozrela sa na hodinky. Jasné, že mohla zjednať tú sukňu o pár stoviek bahtov, hoci ju kúpila v Robertsone. Stlačila kľučku a s prekvapením konštatovala, že je odomknuté.

Ležal na bruchu v posteli. Najprv jej napadlo, že spí. Potom si však všimla, ako sa zabýskali modré skielka na rukoväti noža, čo trčal z mužovho ostrožltého saka. Ťažko povedať, ktorá myšlienka jej preletela hlavou ako prvá, no určite jej napadlo aj to, že cesta z Banglamphu napokon predsa vyšla navnívoč. Až potom konečne napla hlasivky. Jej krik však pohltilo hysterické trúbenie nákladniaka, ktorý sa v poslednej chvíli vyhol nepozornému tuktukárovi na Sukhumvit Road.

2/

Národné divadlo, ohlásil nosový rozospätý hlas z repro-duktorov. Dvere metra sa otvorili a Dagfinn Torhus vystúpil do surového, studeného a ledva sa brieždiaceho dňa. Vzduch sa zahryzol do jeho čerstvo oholených líc a v sporom osvetlení mestských neónov videl, ako mu z úst vychádza para.

Prvý januárový týždeň. Čoskoro sa to zlepší, ľad pokryje fjord a vzduch bude suchší. Vykročil po ulici Drammensveien k sídlu ministerstva zahraničných vecí. Občas ho obišiel osamelý taxík, inak bolo na uliciach pusto. Hodiny na reklamnej tabuli, ktoré vysielali červené svetlo k čiernej zimnej oblohe, mu potvrdili, že je len šesť.

Pred vchodom si vytiahol vstupnú kartu.

Funkcia: vedúci kancelárie, fotografia o desať rokov mladšieho Dagfinna Torhusa, hľadajúceho do objektívu s vystrčenou bradou a so sebavedomým pohľadom spoza okuliarov v ocelovom ráme. Vsunul kartu do čítačky, naťukal kód a otvoril ťažké sklenené dvere budovy s poetickým názvom Viktóriina terasa.

Odkedy ako dvadsaťpäťročný nastúpil do práce na ministerstve, neotvárali sa mu všetky dvere takto ľahko. V škole diplomatov, ako volali aspirantský kurz MZV, len s ťažkosťami splýval s okolím. Ako to opísal jeden zo spolužiakov z Bærumu, bránil mu v tom jeho výrazný dialekt a sedliacke spôsoby. Ostatní aspiranti boli politológovia, ekonómovia a právnici, ich rodičia akademici, politici či dokonca príslušníci šľachty z MZV, kam sa teraz drali aj ich deti. Dagfinn Torhus bol syn sedliaka s ukončenou poľnohospodárskou školou v Åse. Niežeby mu na tom záležalo, uvedomoval si význam správnych priateľov pre svoju ďalšiu kariéru. Usiloval sa naučiť správne sociálne kódy a kompenzoval svoj pôvod ešte tvrďšou prácou. Všetci študenti, bez ohľadu na rozdiely, mali spoločné jedno – nejasnú predstavu o ďalšom živote. Poznali len smer, ktorým chceli ísť: nahor.

Torhus si vzdychol a kývol na pozdrav zamestnancovi strážnej služby, ktorý mu popod sklo posunul noviny a obálku.

„Už niekto...?“

Strážnik zavrteľ hlavou.

„Pán Torhus, ste prvý ako vždy. Obálku nám v noci do-ručili z centrály.“

Výťah ho viezol nahor a Torhus sledoval, ako sa rozsvetujú a zhasínajú čísla poschodí. Predstavoval si, že každé poschodie symbolizuje isté obdobie jeho kariéry, a každé ráno si tak rekapituloval svoj pracovný život.

Prízemie predstavovalo prvé dva roky na aspirant-skom kurze, dlhé, nezáväzné debaty o politike a histórii a trápenie na hodinách francúzštiny.

Na prvom poschodí sídlilo personálne oddelenie, ktoré rozhodovalo o obsadzovaní postov v zahraničí. Prvé dva roky dostal Canberru, potom na tri roky Mexico City. Fajn mestá, nemohol sa sťažovať. Samozrejme, že ako prvý voľbu uviedol Londýn a New York, no o tieto pre-stižne destinácie sa uchádzali všetci, a tak sa rozhodol nevnímať to ako svoju porážku.

Na druhom poschodí sa vrátil do Nórska, prišiel o luxusné príplatky za pobyt v zahraničí a príspevky na bývanie, ktoré mu umožňovali žiť život v striedmom prebytku. Spoznal Berit, ktorá čoskoro otehotnela, a keď nadišiel čas opäť sa uchádzať o miesto v cudzine, na ceste bolo druhé dieťa. Berit pochádzala z jeho rodného kraja a každý deň telefonovala s mamou. Rozhodol sa chvíľu počkať a drieť doma ako šia-ený. Písal kilometrové analýzy obchodu s rozvojovými krajinami, komponoval príhovory ministra zahraničných vecí a tešil sa z uznania z vyšších poschodí. Nikde inde v štátnej správe sa súťaživosť nevedla do takých extrémov, nikde nehrala hierarchia takú dôležitú úlohu. Dagfinn Torhus pochodoval každý deň do úradu ako vojak na front, nevystrekoval hlavu, kryl si chrbát a strieľal vždy, keď mu niekto prišiel na mušku. Občas sa mu ušlo potľapkanie po pleci. Vedel, že si ho všimli, a pokúšal sa vysvetliť Berit, že sa mu veľmi pravdepodobne ujde Paríž alebo Londýn. Vtedy sa prvý raz v ich nedramatickom manželstve postavila na zadné. Ustúpil.

A potom štvrté poschodie a ďalšie analýzy, sekretárka, o čosi vyšší plat, kým ho rýchlo neodvelili na personálne na prvom poschodí.

Miesto na personálnom oddelení ministerstva malo zvláštnu príchuť. Zväčša naznačovalo, že cesta nahor je otvorená. Niečo sa však stalo. Úlohou bolo obsadzovať záujemcami rôzne pozície v zahraničí a tak priamo ovplyvňovať kariérny postup množstva ľudí. Možno sa podpísal pod nesprávne rozhodnutie, ukázal palcom nadol na človeka, ktorý napokon predsa uspel a teraz sedel nad ním a poťahoval takmer neviditeľnými nitkami život Dagfinna Torhusa a jeho kolegov z ministerstva.

Cesta nahor sa totiž takmer nepozorovateľne zastavila a jedného dňa sa v zrkadle v kúpeľni díval na riaditeľa kancelárie, nevelmi vplyvného byrokrata, ktorý to nikdy nedotiahne na piate poschodie. Ved' do pen-zie mu zostávalo už len desať rokov. Samozrejme, ak nevykoná niečo veľkolepé. Veľkolepé činy však majú jednu nevýhodu: ak nevedú k povýšeniu, znamenajú vyhodenie

Pracoval ako predtým a usiloval sa byť o krok pred ostatnými. Každé ráno prichádzal do kancelárie prvý, aby si stihol v pokoji prečítať noviny aj faxy a vyvodit' závery, keď si ostatní na raňajšej porade ešte vytierali z očí spánok. Drina mu vošla do krvi.

Odomkol dvere svojej kancelárie a na chvíľu zaváhal, kým rozsvietil. Aj to malo svoj príbeh, príbeh o čelovke. Žiaľ, tajomstvo sa prevalilo a už vedel, že zabáva celé ministerstvo. Pred mnohými rokmi sa vtedajší veľvyslanec v USA na istý čas vrátil do Osla a skoro ráno zavolať Torhusovi, aby sa ho spýtal na jeho názor na vyjadrenia prezidenta Cartera na nočnej tlačovej konferencii. Tor hus práve vchádzal do kancelárie, nemal prečítané noviny ani faxy, a tak zostal dlhý odpoveď. Samozrejme, že mu to pokazilo deň. A tým sa to neskončilo. Na druhý deň mu veľvyslanec zavolať, práve keď otvoril noviny, a chcel vedieť, ako nočné udalosti ovplyvnia situáciu na Blízkom východe. Torhus zakoktal nič nehovoriacu odpoveď, prešpikovanú odvolávaním sa na nedostatok informácií.

Začal chodiť do práce ešte skôr, no veľvyslanec akoby mal siedmy zmysel pre jeho dochádzku a volal mu vždy, len čo si sadol za stôl.

Pochopil, až keď sa náhodou dozvedel, že veľvyslanec býva v hotelíku Aker s oknami obrátenými k budove ministerstva. Bolo všeobecne známe, že veľvyslanec je ranostaj. Všimol si, že u Torhusa sa svieti skôr než v ostatných kanceláriách, a rozhodol sa pedantnému úradníkovi čosi vyparatiť. Torhus si ešte v ten deň kúpil čelovku, ráno si prečítal všetky noviny aj faxy a až potom rozsvietil. Veľvyslanec to po troch týždňoch napokon vzdal.

Dagfinn Torhus dnes kašlal na vtipného veľvyslanca. Otvoril obálku a po prečítaní správy v dešifrovanej kópii zakódovaného faxu s označením PRÍSNE TAJNÉ rozliat kávu na papiere rozhádzané po písacom stole. Strohý text ponúkal priestor fantázii, no podstata znela asi takto: Nórskeho veľvyslanca v Thajsku Atleho Molnesa našli s

nožom v chrbte v bangkokom bordeli.

Torhus si prečítal správu ešte raz a potom papier odložil.

Atle Molnes, bývalý politik Kresťanskej ľudovej strany a bývalý predseda výboru pre financie, bol teraz doko nale bývalý. Tá správa znela tak neuveriteľne, že Torhus mimovoľne zaškútil na okná hotela Aker. Odosielateľom správy bolo naozaj nórske veľvyslanectvo v Bangkoku. Torhus zanaďoval. Prečo sa to muselo stať práve teraz? A prečo práve v Bangkoku? Mal by najprv informovať Askildsen? Nie, dozvie sa to včas. Torhus pozrel na ho-dinky a vzal telefón, aby vyťukal číslo ministra zahraničných vecí.

Bjarne Møller opatrne zaklopal a otvoril dvere. Hlasy v zasadačke zmlkli a všetky tváre sa otočili k nemu.

„Toto je Bjarne Møller, vedúci úseku vyšetrovania trestných činov,“ predstavila ho policajná prezidentka a naznačila mu, aby si sadol.

„Pán Møller, dovoľte mi predstaviť vám štátneho tajomníka Bjørna Askildsen z úradu predsedu vlády a vedúceho kancelárie na ministerstve zahraničných vecí Dagfinna Torhusa.“

Møller prikývol, odsunul si stoličku a pokúsil sa na-tlačiť svoje nepochopiteľne dlhé nohy pod veľký oválny dubový stôl. Askildsenovu mladú dohľadka oholenú tvár zrejme poznal z televízie. Úrad predsedu vlády? To znamená, že ide o gigantický problém.

„Ďakujeme, že ste si tak rýchlo našli čas,“ začal štátny tajomník, netrpezlivo klopajúc končekmi prstov po stole.

„Hanne, zhrň nám, prosím, o čom sme sa rozprávali.“

Policajná prezidentka zavolała Møllerovi pred dvadsiatimi minútami. Bez ďalšieho vysvetlenia mu dala pokyn, aby sa do pätnástich minút dostavil na ministerstvo zahraničných vecí.

Atle Molnes je mŕtvy. Zrejme ho zavraždili, v Bang-koku,“ začala.

Møller postrehol, ako vedúci kancelárie zagúľal očami za okuliarmi v ocelovom ráme. Vypočul si zvyšok príbehu a pochopil jeho reakciu. Človek musí byť policajt, aby použil slová zrejme ho zavraždili pri osobe, ktorej nôž vnikol do tela naľavo od chrbtovej kosti, vošiel do ľavého pľúcneho laloka a prepichol srdce.

„V hotelovej izbe ho našla žena...“

„V bordeli,“ opravil ju muž s ocelovým rámom. „Štetka.“

„Hovorila som s kolegom v Bangkoku,“ nevšímala si. „Slušný chlap. Sľúbil mi, že to chvíľu udržia pod pokrievkou.“

Møllerovi ihneď napadla otázka, prečo chcú tajiť, že sa udiala vražda. Rýchle zapojenie médií polícii často pomohlo získať tipy od svedkov, kým boli stopy ešte čerstvé. Čosi mu však hovorilo, že túto otázku by pokladali za neuveriteľne naivnú.

„Verím, že sa nám dovtedy podarí pripraviť dôvery-hodnú verziu,“ poznamenal Askildsen. „Tá súčasná totiž neobstojí.“

Súčasná? Møller sa uškrnul. Pravdivú verziu teda zväžili a zavrhli. Ako relatívne čerstvému riaditeľovi oddelenia sa mu doteraz podarilo vyhýbať kontaktom s politikmi, no vedel, že s kariérnym postupom sa im odoláva čoraz ťažšie.

„Chápem, že súčasná verzia je nepríjemná, ale čo chcete povedať tým, že neobstojí?“

Policajná prezidentka naňho varovne zagánila. Štátny tajomník sa smutne usmial.

„Pán Møller, nemáme veľa času, no dovoľte mi ponúknuť vám rýchlokurz reálnej politiky. Samozrejme, všetko zostane len medzi nami.“

Podvedome si napravil uzol na kravate, Møller si tento jeho pohyb pamätal z televíznych debát.

„Takže. Prvýkrát v povojnovej histórii máme neľavicovú vládu s vyhlídkami na prežitie. Nedisponuje parlamentnou väčšinou, no predseda vlády sa stal najmenej nepopulárnym politikom v krajine.“

Policajná prezidentka a riaditeľ kancelárie odmenili jeho prirovnanie úsmevom.

„Jeho popularita sa opiera o kapitál všetkých politikov: o dôveru. Najdôležitejšie nie je byť sympatický alebo charizmatický, najdôležitejšie je mať dôveru. Viete, v čom spočívala popularita premiérky Gro Harlem Brundtlandovej, pán Møller?“

Møller netušil.

„Nebola práve šarmantná, no ľudia verili, že je taká, za akú sa vydáva. Kľúčové slovo je aj tu dôvera.“

Všeobecný súhlas prítomných. Očividne išlo o samozrejmosť.

„Atle Molnes a predseda vlády mali veľa spoločné, boli blízki priatelia, ich politické dráhy sa neustále pretínali. Študovali spolu, spolu vstúpili do strany, presadili modernizáciu mládežníckej stránickej organizácie a dokonca spolu bývali, keď sa ako mladí dostali do parlamentu. Molnes dobrovoľne ustúpil, keď sa črtal ich súboj o miesto korunného princa v strane. Bez výhrad sa postavil za súčasného premiéra a ušetril tak stranu od bratovražednej vojny. Premiér mu zostal veľmi zaviazaný.“

Tips
and
Tricks
Click here.

AKO NAPÍSAŤ KNIHU: PRÍPRAVA V 10 KROKCH

ČASŤ 5 – VYTVORENIE PROTOTYPNÝCH POSTÁV

Vytvorenie prototypných postáv na realizáciu dramatických úloh vo vašej knihe

AUTOR: GLEN C. STRATHY

Proces vytvorenia postáv, ktoré by mali plniť nejaké úlohy, tkvie hlavne v pochopení aspektu charakterizácie. Našťastie je to takisto oblasť, v ktorej Dramatická teória poskytuje najväčšiu pomoc.

Je dôležité, že každá z podstatných postáv sa snaží naplniť nejakú dôležitú dramatickú úlohu – úlohu, ktorá je bežná a životne dôležitá pre všetky príbehy. Jeden dôvod, prečo spisovatelia niekedy cítia vzbúriť sa proti používaniu stereotypných postáv je, že sa obávajú dojmu neoriginality. Tento strach je nepodstatný, z dôvodov, ktoré o chvíľu odhalíme. V skutočnosti ich môže obohatiť najmä uistenie, že sú v príbehu zahrnuté všetky dramatické úlohy.

Mnoho spisovateľov nerozumie dôležitosti dramatických úloh alebo užitočnosti stereotypných postáv. Jeden dôvod je, že každý spisovateľ má trošku odlišný rozvrh na vytváranie postáv. Niektorí spisovatelia začnú písanie príbehu tým, že „vyvinú“ skupinu postáv, ktoré sú pre nich zaujímavé. Potom si predstavia, do akých situácií tieto postavy vložia alebo ich konfrontujú s problémami, ktoré by ich prinútili konať alebo reagovať. Z tejto akcie a reakcií sa možno objaví zápleтка. Postavy si, v istom zmysle, „vyberú svoje roly“. (Samozrejme, veľmi často tie úlohy skončia tak, že sú typicky stvárnené stereotypnými postavami.) A predsa táto metóda dokáže vytvoriť postavy, ktoré sú úžasne originálne.

Samozrejme, temná stránka tkvie v tom, že sa môžete pripútať k svojim postavám predtým, než sa vykryštalizuje príbeh. V dôsledku toho sa môžete zdráhať vypustiť postavu, ktorá musí „ísť von“, keď zistíte, že nemá žiadnu podstatnú úlohu – alebo zlyháte pri tom, aby ste postavu využili na obsiahnutie nejakej dramatickej úlohy.

Iní spisovatelia začnú s témou alebo problémom, ktorý chcú preskúmať. Možno si zvolia nejaký predpoklad – tematickú správu alebo morálne posolstvo, ktoré by mal ich príbeh sprostredkovať. Potom vytvoria postavy, ktoré môžu predstavovať odlišné uhly pohľadu, skúsenosti alebo postoje, ktoré sú spojené s témou.

Ak použijete jednu z metód, možno si nevyberiete hlavné postavy alebo zámer príbehu až do neskorých štádií v celkovej výstavbe. Ako výsledok - môžete stratiť prehľad o tom, aké úlohy plnia vaše postavy v príbehu. V skutočnosti mnoho spisovateľov netrávi čas tým, že by sa snažili pochopiť, aké úlohy majú ich postavy až pokým nenapíšu prvý koncept. Tento prístup vás môže doviezť k rukopisu, ktorý vyžaduje veľké prepracovanie. Myslíme si, že ušetríme čas tým, že budeme pracovať na úlohách postáv s predstihom. Tento prístup sme zvolili, keď sme vytvárali súhrn príbehu, ktorý začal nápadom na príbeh, ktorý sa točil hlavne okolo jednej postavy – ktorá bude protagonistom – a určitému problému, ktorému ona alebo on čelí.

Ak budete nasledovať túto metódu, zistíte, že pokrok vo vývoji jednoduchej línie príbehu automaticky „odporučí“ ďalšie postavy, ktoré sú potrebné na to, aby príbeh fungoval. Inými slovami, od samého začiatku by ste mali vytvárať postavy, ktoré plnia dôležité dramatické úlohy.

Takto tento spôsob funguje...

STEREOTYPNÉ POSTAVY A DRAMATICKÉ ÚLOHY, KTORÉ PLNIA

Zoberme si ošúchaný, ale efektívny námet na príbeh, ktorý sme už spomínali v skorších článkoch:

„Chlapec-sirota je vyrastá v opatere bezmocného strýka, ale dohliada na neho starý, ale mocný čarodejník/bojovník. Keď chlapec dosiahne určitý vek, starý čarodejník mu povie o jeho skutočnom pôvode a pomôže mu cvičiť v narábaní s jeho mocou až pokým nebude dostatočne mocný, aby mohol pomstiť smrť svojho otca.“

(Len pre zopakovanie, toto je základná myšlienka príbehov ako *Hviezdne vojny*, *Harry Potter*, *Eragon*, *Kráľ Artuš* a ďalšie iné známe príbehy.)

Na zhrnutie, k dispozícii máme niekoľko typických postáv, ktoré sme už spomenuli alebo ich naznačili:

- Chlapec-sirota.
- Bezmocný strýko.
- Starý ale mocný čarodejník/bojovník.
- Zloduch, ktorý zabil chlapcovho otca.
- Takisto vieme, že zámer príbehu je pomsta.
- Takisto vieme, že celý dej závisí hlavne od zámeru príbehu. Tu je ďalšie vážne tajomstvo: zámer príbehu je tiež ústredným organizujúcim elementom, od ktorého sa odvíjajú úlohy postáv.

Napríklad, ak je cieľom pomsta, je logické, že v príbehu musí byť postava, ktorá pomstu vykoná – v tomto prípade ide o osirelého chlapca. Na vytvorenie dramatického napätia tu takisto musí byť postava, ktorá si želá, aby chlapec na svojej ceste zlyhal. Prirodzene, túto úlohu spĺňa samotný zloduch. Takže tieto dve postavy sú vlastne dramatickými opozitami. Jedna sa snaží naplniť cieľ, druhá sa snaží zabrániť tomu, aby bol cieľ dosiahnutý. Konflikt medzi nimi vytvára v príbehu drámu.

Samozrejme, každý spisovateľ vie, že dobré príbehy vo všeobecnosti zahrňujú zápas medzi protagonistom a antagonistom; hrdinom a zloduchom. Sú to dve stereotypné postavy, ktoré čitateľ očakáva a okamžite ich spoznáva. Čo je menej vítané je, že kvôli tomu, aby sa príbeh celkom vyvinul, tu musia byť prítomné aj iné dramatické protiklady, ktoré sú často vyjadrené skrz stereotypné charakteristiky. Napríklad, starý čarodejník a bezmocný strýko sú taktiež veľmi dôležité úlohy. Úloha čarodejníka je pomáhať osirelému chlapcovi, aby sa pripravil na dosiahnutie pomsty, zatiaľ čo úloha strýka je brzdiť ho. Pretože sú tieto roly v protikladných postaveniach, vytváranú ďalší dôležitý typ dramatického napätia.

(Napríklad: Vo *Hviezdných vojnách* pomáha Obi Wan Kenobi Lukovi Skywalkerovi objaviť jeho schopnosti a pošle ho na úlohu, aby zachránil princeznú. Na druhej strane, Lukov strýko Owen opovrhne Obi Wanom a snaží sa presvedčiť Luka, aby ostal doma. Podobne v *Harrym Potterovi* je čarodejník, Dumbledore (Brumbál), ktorý pomáha Harrymu pripraviť sa na dosiahnutie pomsty voči Voldemortovi, zatiaľ čo Harryho strýko, Vernon, sa snaží potláčať Harryho schopnosti a často sa ho snaží izolovať od magického sveta.)

A to sú ďalšie oproti stojace úlohy, ktoré sú časťami zaokrúhleného príbehu. Dokopy obsahuje Dramatická teória šesťnásť základných úloh postáv, rozdelených do ôsmich protikladných párov. Inými slovami, aby bol váš príbeh úplný, mal by obsahovať...

1. - Postavu, ktorá **SLEDUJE** nejaký cieľ a...
- postavu, ktorá sa **VYHÝBA** naplneniu cieľa.
2. - Postavu, ktorá **NAPOMÁHA** niečej snahe a...
- postavu, ktorá **BRZDÍ** niečiu snahu.
3. - Postavu, ktorá sa snaží prinútiť niekoho **PREHODNOTIŤ** svoje smerovanie a...
- postavu, ktorá sa snaží prinútiť niekoho **NEPREHODNOCOVAŤ** svoje smerovanie.
4. - Postavu, ktorá sa drží cesty alebo vysvetlenia, ktoré je **LOGICKY** uspokojivá a...
- postavu, ktorá sa drží cesty alebo vysvetlenie, ktoré je **EMOCIONÁLNE** naplňujúce.
5. - Postavu, ktorá dáva na obdiv svoju **SEBAKONTROLU** (sústreďuje sa na jednu úlohu alebo oblasť na úkor všetkého ostatného) a...
- postavu, ktorá pôsobí **NEKONTROLOVANE** (snaží sa intrigovať alebo reaguje na príliš veľa podnetov súčasne).
6. - Postavu, ktorá si zakladá na **SVEDOMÍ** a...
- postavu, ktorá si zakladá na **POKUŠENÍ**.
7. - Postavu, ktorá **PODPORUJE** (hovori v prospech) každú snahu a...
- postavu, ktorá **ODPORUJE** (hovori proti) každej snahe.
8. - Postavu, ktorá vyjadruje **VIERU** (dôveru, že je niečo pravdivé napriek chýbajúcim dôkazom) a...
- postavu, ktorá vyjadruje **NEVIERU** (dôveru, že je niečo nepravdivé napriek chýbajúcim dôkazom).

Dej vášho príbehu bude viac vyvinutý, ak v ňom budete mať postavy, ktoré budú reprezentovať každú z týchto šiestnástich úloh. Napríklad, ak máte niekoho, koho úloha je **POMÁHAŤ** hlavnej postave, uistite sa o tom, že je tam zahrnutá postava, ktorá ho **BRZDÍ**. Ak máte postavu, ktorá sa snaží protagonistu prinútiť pozrieť sa na problém **LOGICKY**, pravdepodobne vytvoríte ďalšiu postavu, ktorá sa bude snažiť apelovať na pocity (**EMOCIONÁLNA**). Inými slovami, použite svoju predstavivosť

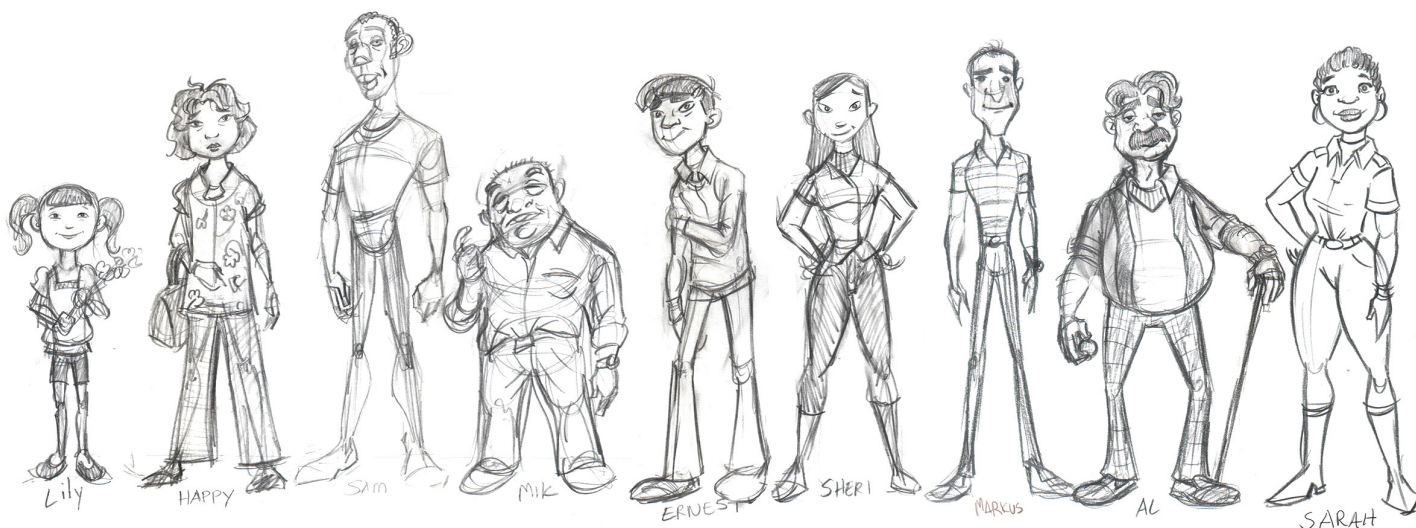
a prídte s novými spôsobmi, ako zakomponovať čo najviac z týchto šiestnástich úloh.

Nemusíte však obsiahnuť všetkých šiestnásť úloh. Boh uchovaj, aby ste boli taký formulkový! Každá postava v diele môže plniť jednu alebo niekoľko z týchto úloh a vy ich môžete ľubovoľne priradovať rôznym postavám tak, ako sa vám páči. Môžete mať len dve postavy, každá sa zhostí polovice úlohy. Alebo môžete mať aj dvesto postáv. (Hoci nie každá z tých dvesto môže predstavovať dramatickú úlohu v hlavnej línii príbehu, vedľajšie postavy môžu mať významné úlohy v podlíniiach.) Existujú však dve smernice:

1. KAŽDÁ ÚLOHA BY MALA BYŤ PLNENÁ LEN JEDNOU POSTAVOU. Dve postavy, ktoré plnia tú istú úlohu súčasne pôsobia redundandne. Napríklad, len jedna postava v scéne by mala apelovať na **LOGIKU** alebo vyjadrovať **VIERU**.

2. ŽIADNA POSTAVA BY NEMALA PLNIŤ OBE ÚLOHY PROTIKLADNÉHO PÁRU. Osirelý chlapec, napríklad, nemôže snovať pomstu v tom istom okamihu, ako sa snaží sám sebe zabrániť v pokroku.

(Viem, čo si myslíte. Čo ak hlavný hrdina sám sebe odporuje? Nemal by **SLEDOVAŤ** v tej istej chvíli ako **ZABRAŇOVAŤ**? Jednoduchá odpoveď je nie. Avšak, spisovatelia často v týchto situáciách vytvoria dve postavy, obe existujú v rámci niečej mysle, ktoré môžu zosobňovať protikladné úlohy. Napríklad, veľa televíznych seriálov obsahuje scény, v ktorých malý imaginárny anjel (**SVEDOMIE**) a čertík (**POKUŠENIE**) sedia na opačných pleciah hlavnej postavy, každý sa snaží presvedčiť daného človeka, aby sa rozhodol pre iný smer. Alebo môžete vytvoriť postavu, ktorá reprezentuje niekoho **LOGICKÚ** časť a inú, ktorá predstavuje jeho **EMOCIONÁLNU** stránku a tieto si to medzi sebou vybojujú v predstavivosti samotnej postavy.

Existuje tak veľa príbehov, ako napríklad divadelná hra Georga Bernarda Shaea, Človek a nadčlovek, v ktorej niekoho postáv, každá z nich reprezentuje iný aspekt mysle jednej osoby, objaví v sne alebo nejakom druhu podvedomia, kde môžu prezentovať svoju vlastnú úlohu.)

ZOSKUPOVANIE ÚLOH DO PROTOTYPNÝCH POSTÁV

Takže, stereotypné postavy sú vlastne jednoduché (alebo prototypné) spôsoby, akými spisovateľ zoskupuje jednotlivé úlohy a priradzuje ich postavám. Dramatická teória identifikuje 8 Stereotypných postáv, ktoré reprezentujú tradičné zhľuky úloh. Ako som už spomínal, dve protikladné stereotypné postavy, ktoré všetci poznáme, sú...

PROTAGONISTA (SLEDUJE, PREHODNOCUJE) VS. ANTAGONISTA (VYHÝBAŤ SA, NEPREHODNOCOVAŤ)

Protagonista prehodnocuje dôležitosť naplnenie nejakého cieľa a sleduje ho, zatiaľ čo antagonista (zloduch) sa snaží prinútiť ho neprehodnocovať ho a urobí všetko, aby zachránil dosiahnutiu cieľa.

STRÁŽCA (NAPOMÁHAŤ, SVEDOMIE) VS. ŠKODCA (BRZDIŤ, POKUŠENIE)

Typický strážca je múdry učiteľ hlavnej postavy, mentor, alebo rodič, ktorý mu pomáha a vedie ho po správnej ceste. Škodca zadržíava hlavnú postavu a pokúša ju, aby sa vzdala dosiahnutia cieľa. (Táto stereotypná postava je niekedy známa ako podvodník alebo pokušíteľ.)

Ak ste fanúšik fantasy alebo sci-fi, pravdepodobne vám budú známe nasledujúce dve stereotypné postavy...

ROZUM (LOGIKA, SEBAKONTROLA) VS. EMÓCIA (POCITY, NEKONTROLOVANOSŤ)

Napríklad, v už spomínanom Star Treku, televíznom seriáli, má kapitán už typicky dvoch radcov. Jeden predstavuje postavu Rozum (napr. Spock, TPol, Data, Odo), ktorá sa snaží o logický postup a zdá sa, že perfektne kontroluje emócie. Druhá stránka je postava Emócia (Dr. McCoy, Riker, Ensign Ro, B'Elanna Torres, Major Kira, Trip), ktorá apeluje na pocity kapitána a snaží sa

ho prinútiť, aby sa zameral na niečo viac ako len hlavný cieľ misie.

Ďalší príklad je v postavách Rona a Herimony zo série kníh Harry Potter. Ron vo všeobecnosti spĺňa úlohu emocionálnej postavy, zatiaľ čo Hermiona si berie úlohu rozumu. (Aj keď niekedy nastane problém, keď si prehodia úlohy.)

Ak nie ste fanúšikom fantasy, možno by ste si mohli spomenúť na niekoľko románov od Jane Austenovej, zosobášené páry sú stereotypnými postavami predstavujúce Rozum a Emóciu. Napríklad, v Pýche a predsudku je Elizabethin otec vždy racionálny a kontroluje sa, zatiaľ čo jej matka je skôr naklonená emocionálnym a iracionálnym výbuchom.

Posledná dvojica stereotypným postáv je...

POMOCNÍK (PODPOROVAŤ, VIERA) VS. SKEPTIK (ODPOROVAŤ, NEVIERA)

Pomocníci predstavujú neoblomnú emocionálnu oporu a dôveru najlepšieho priateľa alebo domáceho miláčika (v niektorých prípadoch je hrdinov pes jeho pomocníkom). Súhlasia s každým plánom hrdinu a vždy sú presvedčení, že bude úspešný. Skeptici, na druhej strane, sú trvalo

pesimistickí a odporujú každému plánu. Marvin, chronicky depresívny robot zo Stopárovho sprievodcu galaxiou, je dobrým príkladom skeptika.

Môžete použiť tieto stereotypy vo svojich vlastných príbehoch, hlavne ak píšete fantazijný žáner alebo čokoľvek, čo je viac zamerané na dej. Existujú vhodné úlohy, ktoré nebudú vyzeráť stereotypne, keď ich oblečiete do nových šiat.

NAPRÍKLAD: Možno očakávať, že rodič bude plniť úlohu Ochrancu, ale neexistuje dôvod, prečo by ste túto úlohu nemohli prisúdiť namiesto toho dieťaťu. Možno očakávať, že ženský Škodca bude odradzovať hrdinu od jeho misie prostredníctvom prísľubom sexuálneho charakteru, alebo mužský Škodca nabáda hrdinu, aby prijal peňažný úplatok, ale je veľa iných pokušení, s ktorými

môže Škodca striahnuť na ostatné postavy. Okrem toho, čitatelia akoby sa nikdy neunavili z čítania o klasických spôsoboch, za predpokladu, že ich spisovateľ stvárni úprimne a sviežo.

Tiež si pamätajte, že môžete vytvoriť aj nestereotypné postavy tak, že sa trochu pohráte s jednotlivými úlohami. Prečo, napríklad, nemať v príbehu postavu, ktorá Brzdí, alebo zároveň využíva Logiku, zatiaľ čo iná vykazuje emocionálnu Sebakontrolu, zatiaľ čo Pokúša ostatných, aby zišli z cesty? Ak budete nasledovať smery uvedené vyššie, máte voľnosť v prisudzovaní jednotlivých úloh. Rozdeľovanie dramatických úloh nezvyčajnými spôsobmi predstavuje dobrú taktiku pre príbehy s množstvom postáv, kde stereotypné postavy môžu pôsobiť príliš predvídateľne.

Dobré využitie stereotypných postáv

Podme si to ukázať na ďalšom príklade. V jednom z predošlých článkov sme vytvorili hrubý náčrt príbehu...

„Vedúca pracovníčka, tridsiatnička, je vydatá za svoju prácu. Ale rýchlo sa prebudí, keď jej stará, nikdy nevydaná teta zomrie osamote a zanedbaná. Vedúca pracovníčka sa rozhodne, že si potrebuje založiť rodinu predtým, než ju zastihne rovnaký osud. Takže kompletne zmení svoj šatník a prihlási sa do „dating service“. Jej šéf jej ponúkne povýšenie, ktoré by zahrňovalo cestovanie, ale odmietne to, aby tak mala dostatok času stretnúť niekoho. Ide na niekoľko schôdzok. Ale každá z nich skončí katastrofou. Navyše, pretože v jej agentúre je každé sobotné ráno, už od šiestej hodiny, organizovaná porada, skončí vždy unavená, pretože väčšia jej schôdzok je práve v piatok večer. Po ceste si však začína uvedomovať, aké nefér sú pravidlá spoločnosti voči zamestnanom s rodinami alebo spoločenským životom mimo spoločnosti a začína súcítiť s niekoľkými svojimi spolupracovníkmi, čo vedie k zlepšeniu vzťahov v kancelárii.“

Predpokladajme, že máme obsah, aby sme použili stereotypné postavy, takže si podme pozrieť, ktorým postavám spomenutým vyššie by sme mohli prisúdiť rôzne úlohy:

Vedúca pracovníčka: očividne, ona bude Protagonista. Nikdy nevydaná teta: pravdepodobne Strážca – mohla by pomôcť pracovníčke tým, že by jej odkázala niečo užitočné v záвете, spolu s listom, ktorý by ju vyzýval k tomu, aby si založila rodinu a začala žiť mimo prácu. Šéf: Keďže sa snaží prinútiť pracovníčku vzdať sa svojho cieľa, ktorý predstavuje nájdenie manžela, je skvelým kandidátom na Škodcu.

Teraz môžeme zhmotniť príbeh trochu viac do hĺbky tým, že pridáme ďalšie stereotypné postavy...

Antagonista: to by mohla byť samotná spoločnosť, ktorej pravidlá akoby boli zamerané na to, aby cieľ nebol dosiahnutý. Mohli by sme vytvoriť postavu prezidenta tejto spoločnosti, ktorý môže stelesňovať filozofa, ktorý je zaujatý voči rodinnému životu.

Rozum a Emócia: Pravdepodobne by sme mohli vytvoriť dvoch rôznych mužov, s ktorými pracovníčka chodí von. Jeden by ju mohol požiadať o ruku čisto z logických dôvodov, ale nič by voči nej necítil. Druhý by mohol apelovať len na jej pocity, ale urazil by jej rozumnú časť. Preto ani jeden z nich nebude plne vyhovovať.

Skeptik: toto by mohla byť pracovníčkina najlepšia priateľka z práce, ktorá opovrhuje jej plánom nájsť si manžela.

Pomocník: Skôr sa mi páči myšlienka, že muž, ktorého si nakoniec zoberie, je niekto, kto bol v jej živote po celý čas, ale ona ho prehliadala. Takže by sme mohli vytvoriť verného a vždy povzbudzujúceho kamaráta, ktorý by bol celé roky tajne zamilovaný do hlavnej hrdinky.

Tento príklad je jednoduchý, ale predstavte si tú perspektívu. Či si vyberiete použitie stereotypných postáv alebo priradiť im dramatické úlohy podľa vlastného uváženia, vytvoríte protiklady a napätie, ktoré zvýši drámu a z toho plynie emocionálne zaujatie čitateľa.

Dramatické úlohy sú však len aspektom charakterizácie postáv.

Z ORIGINALNEHO ČLÁNKU PLOT DEVELOPMENT: CLIMAX, RESOLUTION, AND YOUR MAIN CHARACTER UVEREJNENÉHO NA STRÁNKE HOW-TO-WRITE-A-BOOK-NOW.COM PRELOŽILA:

Lili

CHCETE SA K NÁM PRIDAŤ?

Máte nápad na článok, alebo chcete prispieť novou rubrikou? Radi recenzujete knihy a hľadáte priestor? Alebo len chcete zviditeľniť svoju tvorbu alebo niekomu ponúknuť pomoc?

Ak máte záujem pošlite nám svoje príspevky do časopisu na náš mail:

redakcia.ourmagazine@gmail.com

a podieľajte sa s nami na jeho výrobe.

Tím Our Magazine

už aj na
facebooku
Our Magazine

